

Sbírka instrukcí a sdělení

MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 4

Rozeslána dne 9. října 2001

Cena 36,- Kč

OBSAH

16. I n s t r u k c e Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. února 2001 č. j. 200/01-E, kterou se mění instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 50/00-E, o zadávání veřejných zakázek v resortu Ministerstva spravedlnosti, uveřejněná pod č. 11/2000 Sbírkou instrukcí a sdělení
17. I n s t r u k c e Ministerstva spravedlnosti ze dne 20. června 2001, č. j. 682/01-L, kterou se mění instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 789/99-L, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírci instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti (publikační instrukce), uveřejněná pod č. 27/1999 Sbírkou instrukcí a sdělení
18. I n s t r u k c e Ministerstva spravedlnosti ze dne 22. května 2001, č. j. 666/01-E, kterou se mění Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 31. května 2000, č. j. 50/00-E, o zadávání veřejných zakázek v resortu Ministerstva spravedlnosti, ve znění pozdějších předpisů
19. R o z h o d n u t í ministra spravedlnosti č. 5/01 ze dne 2. května 2001, o určení počtu exekutorských úřadů v České republice
20. R o z h o d n u t í ministra spravedlnosti č. 9/01 ze dne 18. června 2001, sp. zn. M-952/01 o zrušení neobsazeného notářského úřadu a stanovení počtu notářských úřadů v obvodu Okresního soudu ve Strakoniciích
21. P o k y n obecné povahy ze dne 13. prosince 2000, poř. č. 11/2000 nejvyššího státního zástupce ze dne 13. prosince 2000, jímž se upravují podrobnosti podávání informací státními zastupitelstvími a jejich poskytování podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 6/1996, kterým se vydává Kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pokynu obecné povahy poř. č. 2/2000, pokynu obecné povahy poř. č. 7/2000 a pokynu obecné povahy poř. č. 10/2000
22. P o k y n obecné povahy ze dne 25. května 2001, poř. č. 1/2001 nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, v úplném znění vyhlášeném pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1996 ze dne 22. ledna 1996, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997 a pokynu obecné povahy poř. č. 5/2000 ze dne 10. dubna 2000
23. P o k y n obecné povahy ze dne 1. června 2001, poř. č. 2/2001 nejvyššího státního zástupce, jímž se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994 ze dne 17. října 1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění vyhlášeném pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/2000 ze dne 29. srpna 2000, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 11/2000 ze dne 13. prosince 2000 a sdělení o opravě chyb poř. č. 12/2000 ze dne 28. prosince 2000
24. P o k y n obecné povahy ze dne 1. června 2001, poř. č. 3/2001 nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státního zastupitelství při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců (úplné znění, jak vyplývá z pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/1995 ze dne 27. června 1995, pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997, pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/2000 ze dne 10. dubna 2000 a pokynu obecné povahy poř. č. 1/2001 ze dne 25. května 2001)
25. S d ě l e n í Informace o výši diskontní sazby stanovené Českou národní bankou (min. sprav. č. j. 343/01-L)
26. S d ě l e n í Informace o výši diskontní sazby stanovené Českou národní bankou (min. sprav. č. j. 343/01-L)

16

Instrukce

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 12. února 2001 č. j. 200/01-E,

kterou se mění instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 50/00-E, o zadávání veřejných zakázek v resortu Ministerstva spravedlnosti, uveřejněná pod č. 11/2000 Sbírkou instrukcí a sdělení

Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 50/00-E, o zadávání veřejných zakázek v resortu Ministerstva spravedlnosti, uveřejněná pod č. 11/2000 Sbírkou instrukcí a sdělení se mění takto:

Čl. I

1. V části druhé se doplňuje § 14a, který včetně nadpisu zní:

"§ 14a

Zadání zakázky Vězeňské službě České republiky

(1) Na zadání zakázky na výrobky a služby, jejichž dodavatelem je Vězeňská služba České republiky, se nevztahuje zákon²⁾ a lze ji zadat Vězeňské službě přímo.

(2) Zadání veřejné zakázky Vězeňské službě České republiky má přednost před jejím zadáním jiným uchazečům. Typickými případy, kdy je zapotřebí, aby zadavatel přednostně oslovil Vězeňskou službu, jsou zakázky na zhotovení nábytku do interiéru budov. Pokud Vězeňská služba písemně sdělí, že zakázku není schopna provést, postupuje zadavatel při jejím zadání jinému uchazeči podle § 6 až 14 této instrukce. Písemný doklad, že Vězeňská služba zakázku odmítla, předloží zadavatel ekonomickému odboru Ministerstva spravedlnosti.

(3) Zadavatel zašle objednávku spolu s dokumentací Generálnímu ředitelství Vězeňské služby ČR - odbor logistiky a výrobní činnosti. Finanční krytí je podmínkou objednávky.

a) U objednávek, kde výše budoucího peněžitého závazku nepřesáhne 5 miliónů Kč bez daně z přidané hodnoty, se nevyžaduje souhlas ekonomického odboru Ministerstva

spravedlnosti k zadání zakázky.

b) U objednávek, kde výše budoucího peněžního plnění přesáhne 5 miliónů Kč bez daně z přidané hodnoty podléhá objednávka včetně případné zadávací dokumentace schválení ekonomickým odborem Ministerstva spravedlnosti.

(4) Zadavatel zašle ekonomickému odboru Ministerstva spravedlnosti kopii uzavřené smlouvy včetně dodatků.

(5) Po dokončení zakázky zašle zadavatel ekonomickému odboru Ministerstva spravedlnosti kopie případných uzavřených dodatků ke smlouvě, konečné faktury, protokolu o předání a převzetí jakož i kopii případné uplatněné reklamace vad a nedodělků a zápisu o jejich odstranění.

2. V části třetí se v § 24 vkládá nový odstavec 2, který zní:

"(2) Při zadávání veřejných zakázek, jejichž předmětem může být dodávka, instalace a použití výrobků zahrnutých do Národního programu označování výrobků ochrannou známkou "Ekologicky šetrný výrobek", je jedním z kritérií pro hodnocení nabídek ekologická šetrnost výrobku, např. označení ochrannou známkou "Ekologicky šetrný výrobek". Seznam takto označených výrobků je uveřejněn na internetových stránkách Ministerstva životního prostředí nebo Českého ekologického ústavu."

3. Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

ČL. II

Tato instrukce nabývá účinnosti dnem 15. února 2001.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Jaroslav **Bureš** v.r.

17

Instrukce

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 20. června 2001, č. j. 682/01-L,

kterou se mění instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 789/99-L, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírci instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti (publikační instrukce), uveřejněná pod č. 27/1999 Sbírkou instrukcí a sdělení

Ministerstvo spravedlnosti stanoví:

Čl. I

Instrukce Ministerstva spravedlnosti č. j. 789/99-L, o postupu při vypracování vnitřních předpisů a o Sbírci instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti (publikační instrukce), uveřejněná pod č. 27/1999 Sbírkou instrukcí a sdělení, se mění takto:

1. V § 2 odst. 4 písm. c) se za slova "Notářské komory České republiky" doplňují slova "a Exekutorské komory České

republiky".

2. V § 2 odst. 5 písm. c) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

"d) stavovských předpisů Exekutorské komory České republiky."

3. V § 24 odstavec 2 zní:

"(2) V úvodu sdělení podle § 2 odst. 4 písm. c) se uvede datum a číslo jednací, pod kterým ministerstvo udělilo souhlas s předpisem Notářské komory České republiky nebo s předpi-

²⁾ § 1 odst. 2 písm. m) zákona č. 199/1994 Sb., v platném znění

sem Exekutorské komory České republiky, datum a název tohoto předpisu Notářské komory České republiky nebo předpisu Exekutorské komory České republiky, a datum, kdy tento předpis nabyl platnosti.

Jde-li o předpis Notářské komory České republiky, úvod sdělení zní: "Ministerstvo spravedlnosti udělilo dne ... pod č. j. souhlas s předpisem Notářské komory České republiky ze dne ..., o Udělením souhlasu předpis nabyl podle § 37 odst. 4 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), platnosti dne ...".

Jde-li o předpis Exekutorské komory České republiky, úvod sdělení zní: "Ministerstvo spravedlnosti udělilo dne ... pod č. j. souhlas s předpisem Exekutorské komory České republiky ze dne ..., o ... Udělením souhlasu předpis nabyl podle § 110 odst. 8 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, platnosti dne ...".

Čl. II

Přechodné ustanovení

Oznámení o vydání stavovského předpisu Exekutorské komory České republiky, který je vydán Ministerstvem spravedlnosti vykonávajícím funkci Exekutorské komory České republiky, obsahuje namísto údajů podle § 5 plný text stavovského předpisu.

Čl. III

Tato instrukce nabývá účinnosti dnem 20. června 2001.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Jaroslav **Bureš** v.r.

18

Instrukce

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 22. května 2001, č. j. 666/01-E,

kteřou se mění Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 31. května 2000, č. j. 50/00-E, o zadávání veřejných zakázek v resortu Ministerstva spravedlnosti, ve znění pozdějších předpisů

Čl. 1

Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 31. května 2000, č. j. 50/00-E, o zadávání veřejných zakázek v resortu Ministerstva spravedlnosti, ve znění Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 12. února 2001, č. j. 200/01-E, se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 se částka "500 000 Kč" nahrazuje částkou "2 000 000 Kč".

2. V § 8 odst. 1 se částka "500 000 Kč" nahrazuje částkou "2 000 000 Kč", částka "2 500 000 Kč" se nahrazuje částkou "5 000 000 Kč" a částka "1 000 000 Kč" se nahrazuje částkou "2 500 000 Kč".

3. V § 9 odst. 1 se částka "2 500 000 Kč" nahrazuje částkou "5 000 000 Kč", částka "20 000 000 Kč" se nahrazuje částkou "30 000 000 Kč", částka "1 000 000 Kč" se nahrazuje částkou "2 500 000 Kč" a částka "5 000 000 Kč" se nahrazuje částkou "7 500 000 Kč".

4. V § 11 odst. 1 se částka "20 000 000 Kč" nahrazuje částkou "30 000 000 Kč" a částka "5 000 000 Kč" se nahrazuje částkou "7 500 000 Kč".

Čl. 2

Tato instrukce nabývá účinnosti dnem 22. května 2001.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Jaroslav **Bureš** v.r.

19

Rozhodnutí

ministra spravedlnosti

č. 5/01 ze dne 2. května 2001,

o určení počtu exekutorských úřadů v České republice

Podle § 8 písm. b) a § 126 zák. č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), určuji pro obvody okresních (obvodních) soudů počty exekutorských úřadů takto:

Obvod Městského soudu Praha

Obvodní soud pro Prahu 1	2 exekutorské úřady
Obvodní soud pro Prahu 2	2 exekutorské úřady
Obvodní soud pro Prahu 3	5 exekutorských úřadů
Obvodní soud pro Prahu 4	8 exekutorských úřadů
Obvodní soud pro Prahu 5	4 exekutorské úřady
Obvodní soud pro Prahu 6	3 exekutorské úřady

Obvodní soud pro Prahu 7	2 exekutorské úřady
Obvodní soud pro Prahu 8	5 exekutorských úřadů
Obvodní soud pro Prahu 9	3 exekutorské úřady
Obvodní soud pro Prahu 10	6 exekutorských úřadů

Obvod Krajského soudu Praha

Okresní soud Benešov	2 exekutorské úřady
Okresní soud Beroun	2 exekutorské úřady
Okresní soud Kladno	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Kolín	2 exekutorské úřady
Okresní soud Kutná Hora	2 exekutorské úřady
Okresní soud Mělník	3 exekutorské úřady

Okresní soud Mladá Boleslav	3 exekutorské úřady
Okresní soud Nymburk	3 exekutorské úřady
Okresní soud Praha-východ	3 exekutorské úřady
Okresní soud Praha-západ	2 exekutorské úřady
Okresní soud Příbram	4 exekutorské úřady
Okresní soud Rakovník	2 exekutorské úřady

Obvod Krajského soudu České Budějovice

Okresní soud České Budějovice	7 exekutorských úřadů
Okresní soud Český Krumlov	3 exekutorské úřady
Okresní soud Jindřichův Hradec	3 exekutorské úřady
Okresní soud Pelhřimov	2 exekutorské úřady
Okresní soud Písek	3 exekutorské úřady
Okresní soud Prachatice	2 exekutorské úřady
Okresní soud Strakonice	2 exekutorské úřady
Okresní soud Tábor	4 exekutorské úřady

Obvod Krajského soudu Plzeň

Okresní soud Domažlice	2 exekutorské úřady
Okresní soud Cheb	3 exekutorské úřady
Okresní soud Karlovy Vary	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Klatovy	2 exekutorské úřady
Okresní soud Plzeň-město	6 exekutorských úřadů
Okresní soud Plzeň-jih	2 exekutorské úřady
Okresní soud Plzeň-sever	2 exekutorské úřady
Okresní soud Rokycany	2 exekutorské úřady
Okresní soud Sokolov	3 exekutorské úřady
Okresní soud Tachov	2 exekutorské úřady

Obvod Krajského soudu Ústí nad Labem

Okresní soud Česká Lípa	4 exekutorské úřady
Okresní soud Děčín	4 exekutorské úřady
Okresní soud Chomutov	6 exekutorských úřadů
Okresní soud Jablonec nad Nisou	3 exekutorské úřady
Okresní soud Liberec	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Litoměřice	2 exekutorské úřady
Okresní soud Louny	3 exekutorské úřady
Okresní soud Most	6 exekutorských úřadů
Okresní soud Teplice	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Ústí nad Labem	5 exekutorských úřadů

Obvod Krajského soudu Hradec Králové

Okresní soud Havlíčkův Brod	2 exekutorské úřady
-----------------------------	---------------------

Okresní soud Hradec Králové	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Chrudim	4 exekutorské úřady
Okresní soud Jičín	2 exekutorské úřady
Okresní soud Náchod	3 exekutorské úřady
Okresní soud Pardubice	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Rychnov nad Kněžnou	2 exekutorské úřady
Okresní soud Semily	2 exekutorské úřady
Okresní soud Svitavy	3 exekutorské úřady
Okresní soud Trutnov	4 exekutorské úřady
Okresní soud Ústí nad Orlicí	3 exekutorské úřady

Obvod Krajského soudu Brno

Okresní soud Blansko	2 exekutorské úřady
Městský soud Brno	11 exekutorských úřadů
Okresní soud Brno-venkov	4 exekutorské úřady
Okresní soud Břeclav	3 exekutorské úřady
Okresní soud Hodonín	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Jihlava	3 exekutorské úřady
Okresní soud Kroměříž	4 exekutorské úřady
Okresní soud Prostějov	3 exekutorské úřady
Okresní soud Třebíč	3 exekutorské úřady
Okresní soud Uherské Hradiště	3 exekutorské úřady
Okresní soud Vyškov	3 exekutorské úřady
Okresní soud Zlín	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Znojmo	3 exekutorské úřady
Okresní soud Žďár nad Sázavou	3 exekutorské úřady

Obvod Krajského soudu Ostrava

Okresní soud Bruntál	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Frýdek-Místek	6 exekutorských úřadů
Okresní soud Jeseník	2 exekutorské úřady
Okresní soud Karviná	8 exekutorských úřadů
Okresní soud Nový Jičín	4 exekutorské úřady
Okresní soud Olomouc	6 exekutorských úřadů
Okresní soud Opava	5 exekutorských úřadů
Okresní soud Ostrava	10 exekutorských úřadů
Okresní soud Přerov	3 exekutorské úřady
Okresní soud Šumperk	4 exekutorské úřady
Okresní soud Vsetín	6 exekutorských úřadů

V Praze dne 2. května 2001

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Jaroslav **Bureš** v.r.**20****Rozhodnutí****ministra spravedlnosti č. 9/01**

ze dne 18. června 2001, sp. zn. M-952/01

**o zrušení neobsazeného notářského úřadu a stanovení počtu notářských úřadů
v obvodu Okresního soudu ve Strakoniciích**

Podle § 8 odst. 2, 3 zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ruším notářský úřad v obvodu Okresního soudu ve Strakoniciích uvolněný odvoláním JUDr.

Josefa Zenkla z funkce notáře, a současně stanovím počet notářských úřadů v uvedeném obvodu na tři.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Jaroslav **Bureš** v.r.

21

Pokyn

obecné povahy

ze dne 13. prosince 2000, poř. č. 11/2000

nejvyššího státního zástupce ze dne 13. prosince 2000, jímž se upravují podrobnosti podávání informací státními zastupitelstvími a jejich poskytování podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 6/1996, kterým se vydává Kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pokynu obecné povahy poř. č. 2/2000, pokynu obecné povahy poř. č. 7/2000 a pokynu obecné povahy poř. č. 10/2000

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), stanovím:

Část první

Obecná ustanovení

Čl. 1

Předmět úpravy

(1) Tento pokyn obecné povahy upravuje podrobnosti podávání informací v soustavě státního zastupitelství a jejich poskytování jiným státním orgánům a informačním prostředkům. Dále upravuje poskytování informací o výkonu působnosti státních zastupitelství (§ 4 a § 5 zákona) podle ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon č. 106/1999 Sb.").¹⁾

(2) Podávání informací podle pokynu obecné povahy poř. č. 3/1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění změn, jakož i podle pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2000, jímž se upravují podrobnosti dozoru státních zástupců nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu odnětí svobody a jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1998, kterým se upravují podrobnosti o výkonu dohledu, a pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1999, o postupu státního zastupitelství v netrestní oblasti, zůstává tímto pokynem obecné povahy nedotčeno.

Čl. 2

Informace

(1) Informací se pro účely části druhé až čtvrté tohoto pokynu rozumí údaj týkající se určité události nebo postupu státního zastupitelství při výkonu jeho působnosti v konkrétní

věci, jakož i údaj, který v souvislosti s tím státní zastupitelství zjistilo. Ve vztahu k periodickému tisku²⁾ a ostatním informačním prostředkům³⁾ se informací rozumí také odpověď na dotaz a stanovisko k údajům uveřejněným v těchto informačních prostředcích a odpověď podle § 10 zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění zákona č. 302/2000 Sb., jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno skutkové tvrzení dotýkající se cti, důstojnosti nebo soukromí státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství v přímé souvislosti s činností státního zastupitelství. Při podávání informací podle zákona č. 106/1999 Sb. se informací rozumí též údaje uvedené v § 1 odst. 1 Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. 12. 1999 čj. M-1827/99, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

(2) Za informaci podle odstavce 1 se nepovažují:

- a) zprávy o činnosti státního zastupitelství za uplynulý rok (§ 9 odst. 2 část druhé věty před středníkem a § 13 odst. 1 část poslední věty před středníkem zákona),
- b) zvláštní zprávy (§ 9 odst. 2 část druhé věty za středníkem a § 13 odst. 1 část poslední věty za středníkem zákona),
- c) výkladová stanoviska vydávaná v soustavě státního zastupitelství,
- d) údaje obsažené v rejstřících a evidenčních pomůckách vedených v písemné nebo v elektronické podobě.

(3) Jiným státním orgánům, poslancům a senátorům, vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny, vydavatelům tisku, provozovatelům ostatních informačních prostředků a při postupu podle zákona č. 106/1999 Sb. lze sdělit určité části z písemných materiálů uvedených v odstavci 2. Tyto údaje vztahující se k působnosti státního zastupitelství je možné podle věty první poskytnout, pokud je má státní zastupitelství, které informaci poskytuje, k dispozici a jejich sdělení přichází v úvahu se zřetelem na jejich povahu a rozsah. Ministerstvu spravedlnosti se tyto údaje poskytnou v rozsahu stanoveném v čl. 9 odst. 1.

¹⁾ Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., jde-li o výkon správy státního zastupitelství, upravuje Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. 12. 1999 čj. M-1827/99, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

²⁾ § 3 písm. a) zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), ve znění zákona č. 302/2000 Sb.

³⁾ Např. zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 517/1992 Sb., o České tiskové kanceláři.

Část druhá

Poskytování informací v soustavě státního zastupitelství

Čl. 3

Základní ustanovení

(1) Státní zastupitelství si vzájemně poskytují informace potřebné k plnění svých úkolů včetně informací uvedených v čl. 2 odst. 2.

(2) Pokud nižší státní zastupitelství obdrží žádost ministerstva nebo jiného ústředního orgánu státní správy o sdělení připomínek k návrhům zákonů a jiných právních předpisů, jakož i k interním předpisům, k písemným materiálům, jež mají být podle obsahu žádosti projednány vládou, nebo zpracovaným Ministerstvem spravedlnosti anebo k nimž vyžaduje sdělení připomínek Ministerstvo spravedlnosti, vedoucí příslušného státního zastupitelství způsobem uvedeným v čl. 5 odst. 3 a 4 neprodleně předloží žádost o sdělení připomínek i připomínky Nejvyššímu státnímu zastupitelství; připomínky ve stanovené lhůtě zašle i orgánu, který o připomínky požádal, nestanoví-li nejvyšší státní zástupce po projednání s vedoucím příslušného státního zastupitelství jinak.

Podávání informací v trestních věcech určitého druhu

Čl. 4

(1) Nižší státní zastupitelství podávají prostřednictvím nejbližší vyšších státních zastupitelství vykonávajících nad nimi dohled (§ 9 odst. 1 a 2 zákona) Nejvyššímu státnímu zastupitelství informace o:

- a) trestných činech, u nichž je státním zástupcem navrhováno uložení výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí (§ 29 odst. 1 a 3 tr. zák.),
- b) úmyslných trestných činech, jichž se měli dopustit prezident republiky, předseda Poslanecké sněmovny, předseda Senátu, předseda vlády nebo státní zástupce,
- c) zvláště závažných úmyslných trestných činech (§ 41 odst. 2 tr. zák.), jichž se měli dopustit poslanec a senátor Parlamentu, člen vlády, soudce, soudce Ústavního soudu, prezident Nejvyššího kontrolního úřadu, ředitel Bezpečnostní informační služby, guvernér České národní banky, předseda prezidia Komise pro cenné papíry, Veřejný ochránce práv a osoby požívající výsad a imunit podle mezinárodního práva (§ 10 odst. 1 tr. ř.),
- d) trestných činech spáchaných při mimořádných událostech, zejména důlních a jiných provozních haváriích, požárech, výbuších, dopravních nehodách a povodních, při kterých nastala smrt nebo těžká újma na zdraví (§ 89 odst. 7 tr. zák.) nejméně sedmi osob anebo byla způsobena škoda na majetku ve výši nejméně 100 000 000,- Kč,
- e) trestných činech spáchaných z národnostní, rasové nebo jiné nenávislné pohnutky (čl. 2 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1995, kterým se upravují podrobnosti postupu státních zastupitelství při postihu trestných činů motivovaných národnostní a rasovou nesnášenlivostí, popřípadě zaměřených na jiné občany pro jejich politické přesvědčení nebo nábožen-

ské vyznání), jestliže v souvislosti s jejich spácháním nastala smrt nebo těžká újma na zdraví (§ 89 odst. 7 tr. zák.),

- f) zvláště závažných trestných činech (§ 41 odst. 2 tr. zák.) spáchaných na státním zástupci a na osobách požívajících výsad a imunit podle mezinárodního práva (§ 10 odst. 1 tr. ř.),
- g) trestných činech uvedených v § 15 odst. 1 vyhl. č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "jednacím řád"), a v čl. II vyhlášky č. 311/2000 Sb., kterou se mění jednacím řád, bylo-li postupováno v souladu s tímto článkem vyhlášky.

(2) Pro účely tohoto pokynu se trestným činem podle odstavce 1 rozumí i příprava, pokus a účastenství na dokonaném trestném činu (§ 7, § 8 a § 10 trestního zákona).

Čl. 5

(1) Informaci podávanou podle čl. 4 se rozumí předložení písemného sdělení obsahujícího údaje o podstatných skutkových okolnostech věci včetně zákonného označení trestného činu, stručné stanovisko k věci, a bylo-li již příslušné rozhodnutí či opatření učiněno, se stejnopisem:

- a) rozhodnutí nebo opatření o odložení či odevzdání věci (§ 159 odst. 1 až 4 tr. ř.),
- b) sdělení obvinění nebo záznamu o něm (§ 160 odst. 1 tr. ř.),
- c) obžaloby anebo jiného rozhodnutí ve věci v přípravném řízení (§ 176 nebo § 171 až § 173 tr. ř.),
- d) rozhodnutí soudu prvního stupně,
- e) řádného opravného prostředku státního zástupce do rozhodnutí soudu prvního stupně, byl-li podán,
- f) rozhodnutí soudu druhého stupně včetně stanoviska, zda ve věci bude popřípadě navrhováno podání stížnosti pro porušení zákona.

(2) Rozsah podané informace stanovený v odstavci 1 pod písm. a) až f) může Nejvyšší státní zastupitelství v konkrétní věci omezit na to, aby mu byl zaslán jen stejnopis některého z rozhodnutí či opatření pod těmito písmeny uvedenými. O omezení rozsahu podávaných informací vždy informuje i nejbližší vyšší státní zastupitelství, které nad činností státního zastupitelství, které má informaci podávat, vykonává dohled (§ 9 odst. 1 a 2 zákona).

(3) Informaci Nejvyššímu státnímu zastupitelství bezodkladně předkládá státní zástupce, který ve věci vykonává dozor v přípravném řízení, nebo působí při postupu před zahájením trestního stíhání podle hlavy deváté trestního řádu, a to prostřednictvím nejbližší vyššího státního zastupitelství, které nad činností státního zastupitelství, v němž působí, vykonává dohled. Nejbližší vyšší státní zastupitelství může informaci doplnit o své případné poznatky z výkonu dohledu (§ 9 odst. 1 a 2 zákona); o doplnění informace v odůvodněných případech informuje státní zastupitelství, jehož státní zástupce původní informací vypracoval. Při podávání informace lze využít i dos-

turných technických prostředků, jako např. faxu nebo elektronické pošty, nejde-li o věci utajované podle zvláštního zákona⁴⁾, u nichž se postupuje podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(4) Stejnopis informace podané Nejvyššímu státnímu zastupitelství nejbližší vyšší státní zastupitelství zašle na vědomí vždy též příslušnému vrchnímu státnímu zastupitelství, pokud samo toto vrchní státní zastupitelství není státním zastupitelstvím vykonávajícím dohled nad činností bezprostředně nižšího státního zastupitelství ve svém obvodu (odstavec 3 první a druhá věta).

Čl. 6

Podávání informací v netrestní oblasti působnosti státního zastupitelství

(1) Nižší státní zastupitelství podávají prostřednictvím nejbližší vyšších státních zastupitelství vykonávajících nad nimi dohled (§ 9 odst. 1 a 2 zákona) Nejvyššímu státnímu zastupitelství informace o:

- a) podání návrhů podle § 42 zákona, § 21 a § 29 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, ve znění pozdějších předpisů, a § 68 odst. 6 a § 69b odst. 2 obchodního zákoníku, jakož i o rozhodnutí soudu o nich,
- b) vstupu do řízení o konkursu a vyrovnání.

(2) Informací podávanou podle odstavce 1 se rozumí předložení stejnopisu návrhu nebo vstupu a rozhodnutí soudu o návrhu nebo opravném prostředku. Při podávání informací se jinak postupuje obdobně podle čl. 5 odst. 3 a 4.

Čl. 7

Podávání informací v konkrétních věcech

(1) Vyšší státní zastupitelství si může v odůvodněných případech vyžádat podání informace o kterékoli věci, v níž je konáno trestní stíhání nebo postup před jeho zahájením, o stavu přípravného řízení, zadržení a vzetí do vazby osob, popřípadě ohledně dalších závažných skutečností vztahujících se k činnosti nižšího státního zastupitelství v konkrétní trestní věci. Pokud v naléhavých případech vyžaduje podání informace od státního zastupitelství, nad nímž není oprávněno vykonávat dohled (§ 9 odst. 1 a 2 zákona), stejnopis žádosti o podání informace zašle rovněž nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství nad tím, od něhož informaci vyžaduje. Nižší státní zastupitelství stejnopis informace předloží vždy na vědomí nejbližší vyššímu státnímu zastupitelství, které nad jeho činností vykonává dohled.

(2) Informace podávaná podle odstavce 1 obsahuje údaje o podstatných skutkových okolnostech věci. Informaci lze po-

dat i zasláním stručného sdělení doplněného stejnopisem příslušného rozhodnutí či opatření státního zástupce, vyšetřovatele nebo policejního orgánu anebo informace vypracované vyšetřovatelem nebo policejním orgánem na základě pokynu nebo žádosti státního zástupce. Při podávání informace se postupuje podle čl. 5 odst. 3 poslední věty obdobně; tím není dotčena povinnost dodržovat zvláštní předpisy týkající se manipulace s utajovanými písemnostmi.⁶⁾

(3) V rámci netrestní působnosti si vyšší státní zastupitelství může vyžádat informaci o stavu konkrétní věci od státního zastupitelství, nad kterým nevykonává dohled (§ 9 odst. 1 a 2 zákona).

(4) Při vyžadování a podávání informace podle odstavce 3 se postupuje podle odstavců 1 a 2 přiměřeně.

Část třetí

Informace poskytované státními zastupitelstvími jiným státním orgánům

Čl. 8

Obecné ustanovení o poskytování informací jiným státním orgánům

(1) V souladu se zvláštními právními předpisy státní zastupitelství informují o své činnosti jiné státní orgány, jestliže je to potřebné pro plnění jejich úkolů; úprava, která je obsahem jiných pokynů obecné povahy, zůstává nedotčena.⁶⁾ Takto lze sdělit i údaje uvedené v čl. 2 odst. 2 v rozsahu stanoveném v čl. 2 odst. 3.

(2) Při poskytování informací podle odstavce 1 nelze sdělovat skutečnosti, které jsou předmětem utajení podle zvláštního zákona,⁹⁾ a údaje, na něž se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti podle zvláštních předpisů. Dále je nutno dodržet i ustanovení § 8a odst. 1, 2 trestního řádu a ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.⁷⁾

(3) Informace týkající se konkrétní věci poskytuje státní zastupitelství, které je nebo bylo ve věci činné, nebo státní zastupitelství, které v této věci v souladu se zákonem vykonává nebo vykonalo dohled. Nejvyšší státní zastupitelství je oprávněno poskytnout informace v konkrétních věcech, které se týkají celé soustavy státního zastupitelství nebo jsou pro činnost státního zastupitelství zvlášť významné.

Čl. 9

Poskytování informací Ministerstvu spravedlnosti

1) Státní zastupitelství vyhoví žádosti Ministerstva spra-

⁴⁾ Zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Vyhláška Národního bezpečnostního úřadu č. 244/1998 Sb., o podrobnostech stanovení a označení stupně utajení a o postupech při tvorbě, evidenci, přenášení, přepravě, zapůjčování, ukládání, jiné manipulaci a skartaci utajovaných písemností.

⁶⁾ Např. čl. 9, čl. 21 odst. 3, čl. 22 odst. 5, čl. 35, čl. 41 odst. 6 pokynu obecné povahy poř. č. 9/1994, ve znění vyhlášeném pokynem obecné povahy poř. č. 9/2000.

⁷⁾ § 10 a § 13 až § 15 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb.

vedlnosti o poskytnutí informace v konkrétní věci, pokud takovou informaci potřebuje k plnění svých úkolů. Jde-li o informace uvedené v čl. 8 odst. 2, není dotčena povinnost dodržovat zvláštní právní předpisy týkající se manipulace s utajovanými písemnostmi;⁸⁾ na skutečnost, že se jedná o údaje, na něž se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti podle zvláštních předpisů, nebo o údaje, na něž se vztahuje ustanovení § 8a tr. ř. nebo zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, musí být Ministerstvu spravedlnosti v informaci výslovně upozorněno. Ministerstvu spravedlnosti lze takto sdělit i kterékoli údaje uvedené v čl. 2 odst. 2. Ministerstvu spravedlnosti je nepřipustné sdělovat osobní údaje utajovaných svědků podle § 55 odst. 2 tr. ř.

(2) Stejnopis informace poskytnuté Ministerstvu spravedlnosti zašle státní zastupitelství, které informaci podalo, na vědomí Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

Čl. 10

Poskytování informací poslancům a senátorům a vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny

(1) Poskytování informací včetně informací uvedených v čl. 2 odst. 2 v rozsahu stanoveném v čl. 2 odst. 3 poslancům a senátorům přichází v úvahu, jen jde-li o:

- a) zpracování podkladů pro odpověď na interpelaci adresovanou vládě nebo jejímu členovi (čl. 53 Ústavy a § 110 odst. 1, 2, § 112 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb.),
- b) zpracování podkladů pro účely dostavení se člena vlády na schůzi výboru Poslanecké sněmovny a podání požadované informace a vysvětlení (čl. 38 odst. 2 Ústavy a § 39 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb.),
- c) zpracování podkladů pro podání informace a vysvětlení potřebných pro výkon funkce poslance (§ 11 odst. 1 a 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb.),
- d) zpracování podkladů pro odpověď na žádost výboru Poslanecké sněmovny o informace a vysvětlení, požadované na základě usnesení výboru Poslanecké sněmovny (§ 41 odst. 2 zák. č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb.),
- e) zpracování podkladů pro podání informace a vysvětlení potřebných pro výkon funkce senátora (§ 12 odst. 1 a 2 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu),
- f) zpracování podkladů pro podání informace a vysvětlení potřebných pro činnost orgánů Senátu (§ 46 odst. 1 a 2 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu),
- g) zpracování podkladů pro podání informace o projednávané otázce na veřejném slyšení Senátu (§ 144 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu),

h) zpracování podkladů pro podání informace o projednávané otázce na veřejném slyšení výboru Senátu (§ 145 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu),

ch) sdělování údajů vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny (čl. 30 Ústavy, § 48 a § 49 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb.).⁸⁾

(2) Vyšetřovací komisi Poslanecké sněmovny (dále jen "vyšetřovací komise") lze poskytnout informace z trestního řízení nebo i ve věci z netrestní oblasti působnosti jen tehdy, pokud jsou vyžadovány v rámci předmětu vyšetřování určeného usnesením Poslanecké sněmovny, které musí být k písemné žádosti o poskytnutí informace připojeno, a pokud tyto informace potřebuje k objasnění důležitých skutečností ve věci veřejného zájmu, kterou vyšetřuje.

(3) Vyšetřovací komisi nelze poskytnout informace, které jsou předmětem utajení podle zvláštního zákona⁹⁾; jde-li o výslechy státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství jako svědka, toto omezení neplatí.⁹⁾ Vyšetřovací komisi není možné rovněž poskytnout informace obsahující údaje, na něž se vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti podle zvláštních předpisů,¹⁰⁾ včetně informací získaných postupem podle § 8 odst. 2 tr. ř. Při sdělování údajů vyšetřovací komisi je nutno dodržet i ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb.¹¹⁾ Ve vztahu k vyšetřovací komisi neplatí omezení vyplývající z ustanovení § 8a tr. ř.

Část čtvrtá

Poskytování informací informačním prostředkům

Čl. 11

Zásady poskytování informací

(1) Vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený státní zástupce nebo zaměstnanec informuje o činnosti státního zastupitelství. Takto poskytuje informace zejména o výkonu působnosti příslušného státního zastupitelství, o nápadu trestních věcí i věcí z netrestní oblasti a o konkrétních věcech. Tímto způsobem lze sdělovat i údaje uvedené v čl. 2 odst. 2 v rozsahu stanoveném v čl. 2 odst. 3. Při poskytování informací v těchto případech nelze postupovat podle zákona č. 106/1999 Sb.

(2) Informace týkající se konkrétní věci poskytuje státní zastupitelství, které je nebo bylo ve věci činné nebo státní zastupitelství oprávněné k výkonu dohledu v souladu se zákonem (§ 9 odst. 1 a 2 zákona). Nejvyšší státní zastupitelství je oprávněno poskytnout informace v konkrétních věcech, které se týkají celé soustavy státního zastupitelství nebo jsou pro činnost státního zastupitelství zvláště významné.

(3) Státní zastupitelství odepře poskytnutí informace, zejména jde-li o věc utajovanou podle zvláštního zákona⁹⁾, o věc,

⁸⁾ Příloha č. 1 k zákonu č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb. (Jednací řád vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny).

⁹⁾ § 48 odst. 4 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění zákona č. 47/2000 Sb., a čl. 13 Přílohy č. 1 (Jednacího řádu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny).

¹⁰⁾ Čl. 14 Přílohy č. 1 k zákonu č. 90/1995 Sb. (Jednacího řádu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny).

¹¹⁾ § 10 a § 13 až § 15 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb.

na kterou se vztahuje povinnost mlčenlivosti podle zvláštních předpisů nebo o věc, v níž je poskytnutí informace vyloučeno nebo omezeno zvláštním právním předpisem.¹²⁾

Čl. 12

Způsob poskytování informací

(1) Informace se poskytují zpravidla písemně. Za informaci podanou písemně se pro účely tohoto pokynu považuje i informace zasláná faxem nebo elektronickou poštou. O ústním poskytnutí informace se pořídí písemný záznam, který se založí do příslušného spisu.

(2) Odepře-li vedoucí státní zástupce nebo jím pověřený zaměstnanec poskytnutí informace, učiní o tom záznam, který založí do příslušného spisu.⁷⁾

Čl. 13

Postup při vypracování odpovědi

(1) Jestliže bylo v periodickém tisku uveřejněno skutkové tvrzení dotýkající se cti, důstojnosti nebo soukromí státního zástupce nebo jiného zaměstnance státního zastupitelství v přímé souvislosti s činností státního zastupitelství, státní zástupce, který byl tímto skutkovým tvrzením dotčen, je oprávněn vypracovat odpověď, pokud po přezkoumání věci shledá důvody uvedené v § 10 odst. 1 tiskového zákona. Při přezkoumání věci je nutno vzít v úvahu i výjimky z povinnosti uveřejnit odpověď (§ 15 tiskového zákona).

(2) Odpověď musí mít náležitosti stanovené v § 10 odst. 2 a § 12 odst. 2 tiskového zákona. Žádost o uveřejnění odpovědi musí být vydavateli doručena nejpozději do 30 dnů ode dne uveřejnění napadeného sdělení v periodickém tisku, jinak právo na uveřejnění odpovědi zaniká (§ 12 odst. 4 tiskového zákona).

(3) Neuveřejní-li vydavatel odpověď anebo nedodrží-li podmínky pro uveřejnění odpovědi stanovené v § 13 odst. 1 až 3 tiskového zákona, může příslušný státní zástupce zvážit postup podle § 14 tiskového zákona, a to i z hledisek uvedených v § 15 tiskového zákona.

Část pátá

Podrobnosti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Čl. 14

Základní zásady zveřejňování informací

(1) Všechna státní zastupitelství zpracují v souladu s ustanovením § 5 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. písemnou informaci, která obsahuje zejména:

- a) podrobné, jasné a výstižné vymezení své organizační

struktury včetně vyjádření obsahu působnosti jednotlivých organizačních složek,

- b) přesné a jasné vyjádření obsahu úpravy ustanovení § 141 odst. 2, § 142 odst. 1, § 143, § 146 odst. 2 písm. a), b) a § 147 tr. ř., jakož i ustanovení § 9 odst. 1 a 2 zákona s vysvětlením rozdílu mezi opravným prostředkem podle trestního řádu a podnětem k výkonu dohledu podle zákona,
- c) odkaz na úpravu obsaženou v části páté jednacího řádu a v zákoně č. 85/1990 Sb., o právu petičním, vždy s údajem, že do příslušných právních předpisů lze u státního zastupitelství nahlédnout nebo může být pořízena kopie ustanovení, o které jde,
- d) sdělení, zda jsou informace poskytovány bezplatně či za úhradu a v tomto případě i sazebník úhrad,
- e) výroční zprávu podle § 5 odst. 1 písm. g) a § 18 zákona č. 106/1999 Sb.

(2) Okresní a krajská státní zastupitelství do písemné informace podle odstavce 1 zahrnou též následující údaje:

- a) odkaz na úpravu obsaženou v § 42 zákona, § 35 odst. 3 o. s. ř. a další zvláštní zákony, které je zmocňují k podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení, včetně výslovného vyjádření skutečnosti, že u těchto státních zastupitelství lze učinit podnět k podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení za zákonem stanovených podmínek,
- b) odkaz na úpravu obsaženou v § 35 odst. 1, 2 o. s. ř. včetně výslovného vyjádření skutečnosti, že u těchto státních zastupitelství lze učinit podnět k vstupu do občanského soudního řízení za zákonem stanovených podmínek, a to vždy s údajem, že do příslušných právních předpisů lze u státního zastupitelství nahlédnout nebo může být pořízena kopie ustanovení, o které jde.

(3) Krajská, vrchní a Nejvyšší státní zastupitelství do písemné informace podle odstavce 1 zahrnou též následující údaje:

- a) odkaz na úpravu obsaženou v § 389a tr. ř. a v části čtvrté jednacího řádu s vysvětlením povahy podnětu ke stížnosti pro porušení zákona v trestním řízení a rozdílu mezi podnětem ke stížnosti pro porušení zákona a oprávněním státního zastupitelství přezkoumat trestní věc z vlastní iniciativy,
- b) odkaz na úpravu obsaženou v § 78 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 359/1999 Sb., v § 29 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, jakož i na § 4a, § 9 odst. 1 a 2, § 11a a § 19a zákona.

(4) Krajská státní zastupitelství do písemné informace podle odstavce 1 zahrnou rovněž odkaz na úpravu obsaženou v hlavě dvacáté čtvrté trestního řádu v rozsahu, v jakém plní úkoly při uskutečňování právního styku s cizinou, s údajem, že do příslušných právních předpisů lze u státního zastupitelství nahlédnout nebo může být pořízena kopie ustanovení, o které jde.

(5) Nejvyšší státní zastupitelství do písemné informace pod-

¹²⁾ Např. § 8a tr. ř., § 11 a § 12 občanského zákoníku, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů.

le odstavce 1 zahrne též následující údaje:

- a) odkaz na úpravu obsaženou v § 62 a § 62a zákona o rodině s vysvětlením oprávnění osob učinit podnět k postupu podle uvedených ustanovení,
- b) údaj o činnosti Nejvyššího státního zastupitelství podle § 67 odst. 2 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů,
- c) vymezení působnosti pobočky Nejvyššího státního zastupitelství zřízené podle § 4 jednacího řádu, a to vždy s údajem, že do příslušných právních předpisů lze u státního zastupitelství nahlédnout nebo může být pořízena kopie ustanovení, o které jde.

(6) Informace uvedené v odstavcích 1 až 5 musí být zveřejněny i způsobem umožňujícím dálkový přístup (např. internetem).¹³⁾

Čl. 15

Vyloučení nebo omezení poskytnutí informací

(1) Poskytnutí informace podléhající utajení podle zvláštního zákona⁹⁾ (§ 7 zákona č. 106/1999 Sb.) státním zastupitelstvím je vyloučeno.

- (2) Zákaz poskytnout informace se dále týká zejména:
- a) informací o věci, v níž dosud probíhá trestní řízení,¹⁴⁾
 - b) informací o rozhodovací činnosti soudů v trestním i v občanském soudním řízení (§ 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb.),
 - c) informací uvedených v § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb.

(3) Zákaz poskytnutí informace podle odstavce 2 trvá jen po dobu, po kterou trvá důvod pro odepření jejího poskytnutí (§ 12 zákona č. 106/1999 Sb.).

(4) Zákon č. 106/1999 Sb. se nevztahuje na poskytování osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb. (§ 2 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.).

(5) Omezení poskytování informací přichází v úvahu, jde-li zejména o:

- a) údaje uvedené v čl. 2 odst. 2; v rozsahu stanoveném v čl. 2 odst. 3 lze tyto údaje poskytnout,
- b) informace získané při přípravě rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání (§ 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb.),
- c) informace sdělené jinými osobami při plnění úkolů státního zastupitelství podle § 4 a § 5 zákona právními prostředky upravenými zejména v § 14 až § 16 zákona nebo v jiných zákonech, pokud se na ně vztahuje státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti nebo pokud je tyto osoby sdělily, ač jim zákon neukládá povinnost je sdělovat, bez souhlasu takové osoby (§ 11 odst.

2 písm. b), odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.).

(6) V případech uvedených v odstavci 5 lze v rozsahu stanoveném vedoucím státním zástupcem státního zastupitelství, které je povinným subjektem podle zákona č. 106/1999 Sb., informaci oprávněnému subjektu poskytnout. Jde-li o poskytnutí informace uvedené v odst. 5 písm. c) (§ 11 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb.), poskytne se jen informace, která přímo souvisí s plněním úkolů státního zastupitelství. Může se poskytnout pouze informace o tom, k čemu získání informace směřovalo, nikoli samotný obsah takové informace.

(7) Jestliže se osoba domáhá nahlédnutí do příslušného spisu a své podání označí jako žádost o poskytnutí informace podle § 4 a § 13 odst. 1 a 2 zákona č. 106/1999 Sb., podání se neposuzuje jako žádost o informaci a postupuje se podle ustanovení zvláštních právních předpisů.¹⁵⁾ Žadatele je o tom nutno vyrozumět. Obdobně se postupuje i v ostatních případech, kdy podání označené jako žádost o poskytnutí informace je ve skutečnosti podnětem k výkonu působnosti státního zastupitelství v trestním řízení nebo v netrestní oblasti.

Čl. 16

Ústně podaná žádost o poskytnutí informace

O ústně podané žádosti (§ 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.) se pořídí vždy písemný záznam, který se založí do příslušného spisu (§ 74a pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 6/1996, kterým se vydává Kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění změn).

Čl. 17

Podrobnosti postupu při přijímání a vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace

(1) Vedoucí státní zástupce může pověřit jiného státního zástupce nebo zaměstnance státního zastupitelství přijímáním a vyřizováním žádostí o poskytnutí informace.

(2) Odložení žádosti, která nemá požadované náležitosti anebo již jsou požadovány informace, které se nevztahují k působnosti státního zastupitelství, jež je povinným subjektem (§ 14 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.), nemá povahu rozhodnutí a není tak ani označeno. Bude-li takto odložena žádost, která nemá požadované náležitosti, státní zastupitelství ve sdělení o odložení žádosti uvede jen to, že žádost neobsahuje zákonem stanovené údaje.

(3) Rozhodnutí státního zastupitelství o žádosti, kterou žadatel k výzvě neupřesnil ve stanovené lhůtě (§ 14 odst. 3 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.), včetně rozhodnutí o žádosti, kterou se požadují informace vztahující se sice zcela rámcově k působnosti státního zastupitelství, ale žádost je formulována příliš obecně anebo se požadují údaje, které nemá státní zastupitelství k dispozici a nemůže si je opatřit postupem podle

¹³⁾ § 20 odst. 1 ve spojení s § 5 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.

¹⁴⁾ § 12 odst. 10 tr. ř.

¹⁵⁾ Např. § 65 tr. ř., § 44 o. s. ř., § 23 spr. ř.

čl. 3 odst. 1, rozhodnutí o tom, že žádosti o poskytnutí informace, byť i jen zčásti, se nevyhovuje (§ 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb.), jsou rozhodnutími vydávanými ve správním řízení. Rozhodnutí musí mít náležitosti upravené v § 15 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. a v § 47 spr. ř. Rozhodnutí je nutno ve lhůtě pro poskytnutí informace (§ 14 odst. 3 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb.) oznámit žadateli, a to jeho doručením nebo ústním vyhlášením (§ 51 spr. ř.).

(4) Lhůtu pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. prodlužuje za podmínek stanovených zákonem vedoucí státní zástupce státního zastupitelství, které je povinným subjektem, svým písemným opatřením. Opatření se doručuje žadateli do vlastních rukou, nebude-li podle povahy věci přicházet v úvahu jiný způsob vyrozumění žadatele, kterým bude prokazatelně informován o prodloužení lhůty před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace. Pokud žadatel nebude o prodloužení lhůty vyrozuměn nejpozději do konce lhůty pro poskytnutí informace, má se za to, že lhůta prodloužena účinně nebyla; to se netýká případů, kdy žadatel bezdůvodně odepře písemnost přijmout, pokud jsou splněny podmínky ustanovení § 24 odst. 3 spr. ř.

(5) Jestliže státní zastupitelství nevydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí uvedené v § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., má se za to, že vydalo rozhodnutí, kterým poskytnutí informací odepřelo, a i proti takovému rozhodnutí lze podat odvolání (§ 15 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.).

(6) O odvolání proti rozhodnutí státního zastupitelství, které je povinným subjektem, rozhoduje nejbližší vyšší státní zastupitelství, které nad jeho činností vykonává dohled (§ 9 odst. 1 a 2 zákona), pokud nebylo postupováno tak, že státní zastupitelství, které napadené rozhodnutí vydalo, o něm nerozhodlo samo a spolu s rozhodnutím o odvolání, v němž bude odvolání v plném rozsahu vyhověno, žadateli poskytlo požadovanou informaci (§ 57 odst. 1 spr. ř.); proti takovému rozhodnutí je přípustné odvolání (§ 59 odst. 4 spr. ř. a contrario).

(7) Podal-li žadatel odvolání u státního zastupitelství, které je příslušné rozhodovat o odvolání (odstavec 6 první věta), je odvolání podáno včas jen tehdy, jestliže nejpozději ve lhůtě pro jeho podání (§ 16 odst. 1 první věta zákona č. 106/1999 Sb.) bylo odvolání nejbližší vyšším státním zastupitelstvím zasláno státnímu zastupitelství, které napadené rozhodnutí vydalo.

(8) Je-li odvolání podáno u nepřislušného státního zastupitelství, postoupí je neprodleně státnímu zastupitelství, které napadené rozhodnutí vydalo.

(9) O odvolání proti rozhodnutí Nejvyššího státního zastupitelství, je-li povinným subjektem, rozhoduje nejvyšší státní zástupce.

(10) Bylo-li o žádosti pravomocně rozhodnuto, nejde o případ uvedený v § 6 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb. a podá-li žadatel obsahově shodnou žádost, sdělí se mu, že požadované informace nelze poskytnout s odvoláním na ustanovení § 59

odst. 4 spr. ř. ve spojení s § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Obnova řízení (§ 62 až § 64 spr. ř.) a přezkoumání rozhodnutí mimo odvolací řízení (§ 65 spr. ř.) v řízení podle zákona č. 106/1999 Sb. nepřicházejí v úvahu (§ 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb.). Pravomocné rozhodnutí o odmítnutí žádosti však může být přezkoumáno soudem v řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů podle hlavy druhé části páté občanského soudního řádu.

Čl. 18

Zveřejnění výroční zprávy

Zveřejněnou výroční zprávu za předcházející kalendářní rok o činnosti vrchního, krajského a okresního státního zastupitelství při poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím vedoucí státní zástupce nejpozději do 15. března následujícího roku zašle vedoucímu státnímu zástupci nejbližší vyššího státního zastupitelství, které nad jeho činností vykonává dohled.

Část šestá

Změna Kancelářského řádu státního zastupitelství

Čl. 19

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce ze dne 4. prosince 1996 poř. č. 6/1996, kterým se vydává Kancelářský řád státního zastupitelství, ve znění pokynu obecné povahy poř. č. 2/2000, pokynu obecné povahy poř. č. 7/2000 a pokynu obecné povahy poř. č. 10/2000, se mění takto:

1. V § 24 se za odstavec 5 vkládá nový odstavec 6, který zní:

"(6) U všech státních zastupitelství se dále vedou rejstříky SIN (vzor č. 32) - pro poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon č. 106/1999 Sb.") státními zastupitelstvími."

Dosavadní odstavec 6 se označuje jako odstavec 7.

2. V § 34 odst. 1 se za písm. h) vkládá nové písm. ch), které zní:

"ch) spisy o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. státními zastupitelstvími (část sedmá)."

Dosavadní písm. ch) se označuje jako písm. i).

3. Za § 74 se vkládá nová část sedmá, která včetně nadpisu zní:

"Část sedmá

Agenda poskytování informací podle zákona

č. 106/1999 Sb.

§ 74a

**Spisy o poskytování informací podle zákona č. 106/1999
Sb. státními zastupitelstvími**

(1) Věci týkající se poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. se vedou ve spisech o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. státními zastupitelstvími (vzor č. 33) a zapisují se do rejstříku SIN (vzor č. 32).

(2) Spisy o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. státními zastupitelstvími dokumentují postup při přijímání a vyřizování žádostí o poskytnutí informace, rozhodnutí o těchto žádostech nebo jejich odložení, rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí státního zastupitelství, které je povinným

subjektem, v případech, kdy o odvolání rozhoduje nejbližší vyšší státní zastupitelství, jakož i další podstatné okolnosti vztahující se k postupu podle tohoto zákona.

(3) Spis se zakládá při prvním zápisu do příslušného rejstříku pro každou samostatně zapsanou věc. Skládá se z obalu, spisového přehledu a písemností, které se do spisu chronologicky zakládají."

Dosavadní část sedmá a osmá se označují jako část osmá a devátá.

4. V příloze č. 1 se doplňují vzor č. 32 a vzor č. 33, které znějí:

Vzor č. 32 KŘ

Rejstřík SIN

Běžné číslo	Došlo		Předmět	Datum a způsob vyřízení	Rozhodnutí o opravném prostředku	Poznámky
	dne	od				
1	2	3	4	5	6	7

Návod k vedení rejstříku SIN

Do rejstříku se zapisují došlé žádosti o podání informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Rejstřík je veden u všech stupňů státního zastupitelství.

Okresní státní zastupitelství vedou rejstřík bez oddílů. Sloupec 6 nevyplňují. Vyšší stupně státního zastupitelství zřídí dva oddíly. První oddíl je určen pro žádosti jim adresované, druhý oddíl slouží k zápisu věcí zaslaných bezprostředně nižším státním zastupitelstvím k rozhodnutí o odvolání; u Nejvyššího státního zastupitelství k rozhodnutí nejvyššího státního zástupce o odvolání.

Jednotlivé sloupce rejstříku se vyplňují takto:

Sloupec 1: Běžné číslo, které je rozhodné pro tvoření spisové značky, a jméno státního zástupce.

Sloupec 2: Datum, kdy žádost došla.

Sloupec 3: Jméno, příjmení a bydliště podatele.

Sloupec 4: Vyznačí se stručně obsah žádosti.

Sloupec 5: Datum a způsob vyřízení. Vyšší stupně státního zastupitelství zde vyznačují ve druhém oddíle rozhodnutí bezprostředně nižšího státního zastupitelství.

Sloupec 6: Vyznačí se datum a stručně obsah rozhodnutí o odvolání.

Sloupec 7: Obyčejnou tužkou se zde vyznačují záznamy o oběhu spisu, případně další pokyny státního zástupce. Tyto záznamy se vymazávají, pokud jich není zapotřebí. Perem zde vyznačují okresní státní zastupitelství např. rozhodnutí o odvolání. Krajská, vrchní a Nejvyšší státní zastupitelství zde vyznačí rovněž rozhodnutí o odvolání, jež bylo podáno proti rozhodnutí vydanému v prvním stupni (jež se jinak vede v prvním oddíle).

Věc se odškrťává modře jako vyřízená, jakmile byl učiněn zápis ve sloupci 5. Toto platí i pro I. oddíl u vyšších státních zastupitelství. Ve II. oddíle je věc vyřízená a odškrťává se teprve po vyplnění sloupce 6.

Vzor č. 33 KŘ

.....
(razítko)

.....
(spisová značka)

Spis o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. státními zastupitelstvími

Věc:

.....

Státní zástupce:

Lhůta:

Vyloučeno ze zničení:

.....
(spisová značka)

5. Příloha č. 4 se doplňuje takto:

"32. Rejstřík pro poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. státními zastupitelstvími (SIN)	32
33. Spis o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb. státními zastupitelstvími	33"

Závěrečná ustanovení

Čl. 20

Tímto pokynem obecné povahy se zrušují:

1. Čl. 6 a čl. 40 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení a postup v trestním řízení soudním, ve znění vyhlášeném pod č. 4/1996, ve znění pokynů obecné povahy poř. č. 1/1997, poř. č. 1/1999,

poř. č. 2/1999 a poř. č. 8/2000, ve znění vyhlášeném pokynem obecné povahy poř. č. 9/2000.

2. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 2/1997, kterým se upravuje poskytování informací státními zastupitelstvími.

3. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/1997, kterým se vydává metodická pomůcka upravující součinnost kontrolních orgánů a orgánů činných v trestním řízení a zpravodajských služeb na úseku závažné hospodářské trestné činnosti, včetně přílohy k tomuto pokynu.

4. Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/1999, o pracovním styku státních zástupců s představiteli legislativy, exekutivy a zaměstnanci sdělovacích prostředků.

Čl. 21

Tento pokyn obecné povahy nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie **Benešová** v.r.

22

Pokyn

obecné povahy

ze dne 25. května 2001, poř. č. 1/2001

nejvyššího státního zástupce, jímž se mění pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, v úplném znění vyhlášeném pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1996 ze dne 22. ledna 1996, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997 a pokynu obecné povahy poř. č. 5/2000 ze dne 10. dubna 2000

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Čl. I

Pokyn obecné povahy nejvyššího zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státních zástupců při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců, ve znění vyhlášeném pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1996 ze dne 22. ledna 1996, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997 a pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/2000 ze dne 10. dubna 2000, se mění takto:

1. V čl. 7 odst. 1 písmeno c) včetně poznámky pod čarou¹⁾ zní:

"c) zda tato osoba nemá podle mezinárodního práva postavení uprchlíka nebo nemá obdobné postavení podle vnitrostátních právních předpisů,¹⁾

2. V čl. 7 se za odstavce 2 připojuje nový odstavec 3, který zní:

"(3) Již v průběhu předběžného šetření poučí státní zástupce osobu, o jejíž vydání jde, o možnosti zkráceného vydávacího řízení a o významu souhlasu, který by případně taková osoba dala ke svému vydání, jakož i o důsledcích, které jsou s tako-

vým prohlášením spojeny (§ 382a odst. 3 věta první tr. ř.). Poučí ji o tom, že své prohlášení musí učinit před soudem a souhlas s vydáním nelze vzít zpět. Sdělí-li tato osoba, že prohlášení hodlá učinit, provede státní zástupce nezbytná opatření k tomu, aby soud mohl prohlášení přijmout."

3. V čl. 9 odst. 3 se na konci připojuje tato věta: "Státní zástupce informuje Nejvyšší státní zastupitelství i tehdy, bylo-li ve věci postupováno podle § 382a odst. 2 tr. ř."

4. V čl. 9 odstavec 4 zní:

"(4) Dospěje-li státní zástupce provádějící předběžné šetření k závěru, že žádost cizího státu o vydání nebo spisový materiál, který je její přílohou, neposkytují dostatečný podklad pro podání návrhu soudu na rozhodnutí o přípustnosti vydání nebo předání věci Ministerstvu spravedlnosti k postupu ve zkráceném vydávacím řízení, požádá Ministerstvo spravedlnosti, aby zabezpečilo ve státě, který o vydání osoby žádá, dodatkově informace."

5. Čl. 10 zní:

"(1) Je-li státnímu zástupci, který je příslušný k provedení předběžného šetření, předána osoba, o jejíž vydání jde a která byla zadržena vyšetřovatelem podle § 76 odst. 1 tr. ř., státní zástupce tuto osobu vyslechne. Výslech zaměří na okolnosti zakládající důvod vydávací vazby a na předběžné posouzení

¹⁾ Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů."

základních podmínek vydání, zejména státní příslušnost osoby a její totožnost, jakož i na zásadní skutečnosti, které osoba uvádí a které vyvracejí podezření ze spáchání činu, jenž je předmětem vydání. Zároveň tuto osobu poučí o možnosti zkráceného vydávacího řízení a o významu souhlasu, který by dala ke svému vydání, jakož i o důsledcích, jež by byly s takovým prohlášením spojeny. Poučí ji o tom, že prohlášení o svém souhlasu musí učinit před soudem a souhlas s vydáním nelze vzít zpět. Vyjádření osoby ohledně zkráceného vydávacího řízení zanes do protokolu o jejím výslechu. Státní zástupce si dále opatří další podklady a informace nezbytné pro rozhodnutí o podání návrhu na vzetí osoby do vydávací vazby.

(2) Dospěje-li státní zástupce na základě výslechu zadržené osoby a dalšího spisového materiálu k závěru, že je to nezbytné k zamezení jejího útěku, podá příslušnému krajskému soudu návrh na vzetí takové osoby do vazby.

(3) V návrhu vazbu označí jako vydávací, poukáže na § 381 odst. 1 tr. ř. a dále uvede zejména okolnosti odůvodňující nutnost zamezení útěku osoby, o jejíž vydání jde. K tomuto návrhu připojí rovněž žádost cizího státu o vzetí takové osoby do vydávací vazby a zatýkací rozkaz soudu cizího státu, pokud mu byly doručeny, dále protokol o jím provedeném výslechu zadržené osoby, jakož i jiný spisový materiál, který opatřil.

(4) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že prohlásí, že souhlasí s vydáním, státní zástupce na tuto skutečnost soud upozorní a navrhne mu postup podle § 382a odst. 1 tr. ř. (čl. 10a).

(5) O podání návrhu soudu na vzetí do vydávací vazby a o rozhodnutí soudu o tomto návrhu informuje státní zástupce Nejvyšší státní zastupitelství zasláním stejnopisu návrhu a rozhodnutí o tomto návrhu."

6. Za čl. 10 se vkládá nový čl. 10a, který včetně nadpisu zní:

"Čl. 10a
Zkrácené vydávací řízení

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že učiní prohlášení o svém souhlasu s vydáním do cizího státu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je uveden v zatýkacím rozkazu nebo v žádosti o vydání, předloží státní zástupce věc soudu, aby mohla takové prohlášení učinit. Soudu předloží rovněž potřebný spisový materiál, zejména protokol o výslechu osoby, v němž svůj záměr vyjádřila. Poté, co osoba souhlas před soudem prohlásila, předloží věc státní zástupce Ministerstvu spravedlnosti s návrhem, aby ministr spravedlnosti povolil vydání. K návrhu připojí shromážděný spisový materiál.

(2) Předkládá-li státní zástupce věc soudu k tomu, aby osoba, o jejíž vydání jde, učinila prohlášení o souhlasu se svým vydáním, zároveň podá soudu návrh na vzetí takové osoby do vazby, hrozí-li nebezpečí jejího útěku a nebyla-li dosud vzata do vazby. Postupuje přitom přiměřeně podle čl. 10."

7. V čl. 31 odst. 7 se slova "trestní stíhání" nahrazují slovy "trestní řízení".

8. V čl. 39 odst. 1 se slova "trestní stíhání vedené v České republice" nahrazují slovy "trestní řízení vedené v České republice" a slova "trestní stíhání vedené v cizině" se nahrazují slovy "trestní řízení vedené v cizině."

9. V čl. 40 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

"(2) Dožádat právní pomoc u cizozemských orgánů lze i před zahájením trestního stíhání v České republice, pokud to příslušná mezinárodní smlouva nevyklučuje. Použitelnost takto opatřených důkazů v pozdějším trestním stíhání se posoudí podle trestního řádu České republiky (zejména § 160 odst. 4 a § 164 odst. 1 věty druhé tr. ř.)."

10. V čl. 41 odstavec 1 zní:

"(1) Dospěje-li státní zástupce, který vykonává dozor v přípravě řízení, sám přípravné řízení koná nebo působí při postupu, který přípravnému řízení předchází, k závěru, že pro toto trestní řízení je nezbytné provést procesní úkon v cizím státě a že byly vyčerpány všechny ostatní možnosti pro objasnění věci, vypracuje žádost o právní pomoc. Nelze-li na základě dosud provedených úkonů Policie České republiky zjistit, které státní zastupitelství je k vypracování žádosti o právní pomoc příslušné a je-li naléhavě třeba o právní pomoc v cizině požádat, žádost vypracuje Nejvyšší státní zastupitelství samo."

11. V čl. 41 odst. 2 písmeno b) zní:

"b) označení státního zastupitelství, které vykonává dozor v přípravě řízení trestním, toto řízení provádí nebo působí při postupu, který přípravnému řízení předchází, a jeho spisová značka, popřípadě takové údaje ohledně Nejvyššího státního zastupitelství, bylo-li postupováno podle odstavce 1 poslední věty."

12. V čl. 41 se za dosavadní odstavec 2 vkládají nové odstavce 3 a 4, které znějí:

"(3) Je-li poskytnutí právní pomoci zvláště naléhavé, zejména proto, že obviněný se nachází ve vazbě, provedení dožadovaných úkonů bylo uloženo soudem, je vedeno trestní řízení proti mladistvému nebo na poskytnutí právní pomoci zásadně závisí další průběh trestního řízení, popřípadě obvinění dalších osob, uvede tyto skutečnosti státní zástupce vždy ve své žádosti a požádá rovněž o její urychlené vyřízení.

(4) Žádá-li státní zástupce právní pomoc pro trestní řízení před zahájením trestního stíhání, uvede tuto skutečnost ve své žádosti spolu s označením osoby, vůči níž směřuje podezření, nebo s poukazem na to, že poskytnutí právní pomoci má vést ke zjištění pachatele."

Dosavadní odstavce 3 až 5 se označují jako odstavce 5 až 7.

Doplňuje se odstavec 8, který zní:

"(8) Stejnopis žádosti o právní pomoc se vždy založí do vyšetřovacího spisu."

13. V čl. 43 odst. 4 se na konci vkládají věty: "V případech hodných zvláštního zřetele požádá Nejvyšší státní zastupitelství orgán cizího státu o potvrzení, že žádost o právní pomoc byla doručena, a o sdělení, kdy lze očekávat její vyřízení. O odeslání žádosti do ciziny Nejvyšší státní zastupitelství informuje nižší státní zastupitelství."

14. V čl. 43 se doplňuje odstavec 6, který zní:

"(6) Nejvyšší státní zastupitelství průběžně sleduje vyřízení žádosti o právní pomoc a v případech, kdy je to s ohledem na průběh trestního řízení vedeného v České republice nutné a s ohledem na charakter existujících vztahů s orgány cizího státu možné a účelné, požádá v přiměřené době po odeslání žádosti o právní pomoc příslušný orgán cizího státu o sdělení, kdy lze vyřízení žádosti očekávat, případně jaké překážky vyřízení brání. V případech, kdy je to vhodné, požádá o spolupráci zastupitelský úřad České republiky v cizím státě."

15. V čl. 44 odst. 1 se slova "trestní stíhání" nahrazují slovy "trestní řízení".

16. V čl. 44 se doplňuje odstavec 4, který zní:

"(4) Obdrží-li příslušně nižší státní zastupitelství spisový materiál k vyřízení své žádosti, která byla orgánu cizího státu zaslána Nejvyšším státním zastupitelstvím přímo, sdělí tuto skutečnost Nejvyššímu státnímu zastupitelství a uvede, zda byla právní pomoc poskytnuta v požadovaném rozsahu."

17. V čl. 46 odstavec 1 zní:

"(1) Vyžadují-li to složitost trestního řízení vedeného v České republice nebo složitost úkonu, o jehož provedení v cizím státě se žádá, a jeho význam pro trestní řízení vedené v České republice, požádá příslušné státní zastupitelství ve své žádosti o právní pomoc orgán cizího státu o souhlas s přítomností příslušného státního zástupce, vyšetřovatele, popřípadě jiné povolané osoby, zejména obhájce obviněného, při úkonech právní pomoci v dožádaném státě. Dále v žádosti příslušné státní zastupitelství požádá, aby udělení souhlasu bylo sděleno spolu s uvedením data a místa konání dožádaného úkonu dožadujícímu státnímu zastupitelství, popřípadě Nejvyššímu státnímu zastupitelství. Má-li dožadující státní zastupitelství zvláštní požadavek na datum konání úkonu, například z důvodu nezbytnosti, aby si osoby, jichž se provedení úkonu týká, mohly opatřit si vízum ke vstupu do dožádaného státu, uvede tuto skutečnost rovněž ve své žádosti o právní pomoc."

18. V čl. 46 odst. 2 se za první větu vkládá věta: "Nejvyšší státní zastupitelství zároveň požádá, aby v případě, že účast shora uvedených osob u dožádaného úkonu nebude povolena, byla tato skutečnost příslušným orgánem cizího státu výslovně potvrzena."

19. V čl. 46 odst. 3 se na konci vypouští tečka a připojuje se věta: "a předá mu originál nebo ověřenou kopii takového sdě-

lení orgánu cizího státu k založení do vyšetřovacího spisu."

20. V čl. 47 se na konci za odstavec 3 připojuje nový odstavec 4, který zní:

"(4) Předvolání osob k úkonům do České republiky, popřípadě jiné písemnosti, o jejichž doručení v cizině se žádá, nesmějí obsahovat pohrůžku sankcí za nedostavení se k úkonu včetně předvedení."

21. V čl. 50 se za dosavadní odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

"(5) Nelze-li při postupu podle odstavce 4 zjistit, které státní zastupitelství nebo který vyšetřovatel jsou příslušní k provedení dožádaných úkonů, vyřídí žádost o právní pomoc přímo Nejvyšší státní zastupitelství, které v takovém případě může požádat o součinnost Úřad vyšetřování pro ČR Policie ČR nebo Policejní prezidium Policie ČR, pokud to podle povahy dožádaného úkonu přichází v úvahu."

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

22. V čl. 51 se na konci připojuje nový odstavec 7, který zní:

"(7) Vyřizovalo-li žádost o právní pomoc přímo Nejvyšší státní zastupitelství (čl. 50 odst. 5), postupuje se přiměřeně podle odstavců 2 až 6."

23. V čl. 52 odstavec 1 zní:

"(1) Při poskytování právní pomoci postupují příslušní státní zástupci a vyšetřovatelé, popřípadě za podmínek čl. 50 odst. 4 Nejvyšší státní zastupitelství, podle procesních předpisů České republiky. Přitom jsou povinni vždy zajistit i právo obviněného na obhajobu, zejména jsou-li dány důvody nutné obhajoby (§ 36 tr. ř.)."

24. V čl. 52 odst. 3 se na konci zrušuje tečka a připojuje se následující text: "nebo takto postupuje, pokud vyřizuje žádost o právní pomoc samo."

25. V čl. 68 odst. 3 se slova "povolení návštěvy podle zvláštního předpisu, jestliže je pro konkrétní případ potřebné.^{1b)}" nahrazují slovy "stanovení podmínek návštěvy podle zvláštního zákona.^{1b)}".

26. V čl. 69 odst. 3 věta první včetně poznámky pod čarou 1d) zní:

"Délku konzulární návštěvy stanoví státní zástupce v dohodě s konzulárním úředníkem; přitom respektuje zákonnou úpravu návštěv obviněných.^{1d)}"

ČI. II

Tento pokyn nabývá účinnosti dne 1. června 2001.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie Benešová v.r.

^{1b)} § 14 odst. 2 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů."

^{1d)} § 14 odst. 1 a 5 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů."

23

Pokyn

obecné povahy

ze dne 1. června 2001, poř. č. 2/2001

nejvyššího státního zástupce, jímž se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994 ze dne 17. října 1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění vyhlášeném pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/2000 ze dne 29. srpna 2000, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 11/2000 ze dne 13. prosince 2000 a sdělení o opravě chyb poř. č. 12/2000 ze dne 28. prosince 2000

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Čl. I

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/1994 ze dne 17. října 1994, kterým se upravuje postup státních zastupitelství před zahájením trestního stíhání a při trestním stíhání osob, při výkonu dozoru v přípravném řízení trestním a postup v trestním řízení soudním, ve znění vyhlášeném pokynem obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 9/2000, ve znění pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 11/2000 ze dne 13. prosince 2000 a sdělení o opravě chyb poř. č. 12/2000 ze dne 28. prosince 2000, se mění a doplňuje takto:

1. V čl. 2 odst. 1 věta první zní:

"Příslušnost státních zástupců v přípravném řízení trestním, jakož i při úkonech trestního řízení před zahájením trestního stíhání, je stanovena v § 12 až § 16 jednacích řádů."

2. Za čl. 2 se vkládá nový článek 2a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou zní:

"Čl. 2a

Příslušnost státních zástupců ve věcech uvedených v § 15 odst. 1 a 2 jednacích řádů

(1) Ve věcech uvedených v § 15 odst. 1 a 2 jednacích řádů je příslušný státní zástupce vrchního státního zastupitelství, v jehož obvodu je nižší státní zastupitelství, které by bylo jinak ve věci příslušné (dále jen "nižší státní zastupitelství"), jen pokud v nich nebylo zahájeno trestní stíhání nebo v nich nebyly prováděny úkony před zahájením trestního stíhání před nabytím účinnosti vyhlášky č. 311/2000 Sb., kterou se mění jednacích řád, a přípravné řízení nebylo do této doby skončeno.

(2) Trestným činem ve věcech uvedených v odstavci 1 se rozumí i příprava, pokus a účastenství na dokonaném trestném činu (§7, § 8 a § 10 trestního zákona).

(3) Pokud ve věcech uvedených v § 15 odst. 1 jednacích řádů bylo zahájeno trestní stíhání nebo v nich byly prováděny úkony před zahájením trestního stíhání před nabytím účinnos-

ti vyhlášky č. 311/2000 Sb., může státní zástupce vrchního státního zastupitelství rozhodnout o tom, že s ohledem na závažnost, skutkovou či právní náročnost přebírá k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení nebo k úkonům před zahájením trestního stíhání od nižšího státního zastupitelství kteroukoliv takovouto věc. Takové rozhodnutí se činí usnesením, proti kterému není stížnost přípustná.⁹⁾ Usnesení, ve kterém se uvede odkaz na čl. II vyhlášky č. 311/2000 Sb. a na ustanovení § 25 tr.ř. per analogiam, se doručí nižšímu státnímu zastupitelství, vyšetřovateli s pokynem k založení do vyšetřovacího spisu, obviněnému, jeho obhájci a věznicí (je-li obviněný ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody).

(4) Státní zástupce vrchního státního zastupitelství může rozhodnout, že k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení a k úkonům před zahájením trestního stíhání ve věcech trestných činů uvedených v § 15 odst. 1 a 2 jednacích řádů je příslušné nižší státní zastupitelství (§15 odst. 3 jednacích řádů). Před tímto rozhodnutím si vyžádá písemný souhlas nejvyššího státního zástupce se změnou příslušnosti, přičemž k žádosti připojí spisový materiál v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí s odůvodněným stanoviskem k zamýšlenému postupu. Při vydání a oznamování tohoto rozhodnutí postupuje obdobně podle odstavce 3; v usnesení se uvede odkaz na § 15 odst. 3 jednacích řádů a na ustanovení § 25 tr. ř. per analogiam.

(5) Pokud státní zástupce převzal věc způsobem uvedeným v odstavci 3 a nepostupoval podle odstavce 4 a věc nepředal nižšímu státnímu zastupitelství před podáním obžaloby, je příslušný i pro celé řízení před soudem.

(6) Vykonává-li dozor nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, rozhoduje o opravných prostředcích podaných proti rozhodnutím státního zástupce učiněným v prvním stupni nejvyšší státní zástupce.

Čl. II

Tento pokyn nabývá účinnosti dnem 1. července 2001.

Nejvyšší státní zástupkyně:
Mgr. Marie Benešová v.r.

⁹⁾ § 141 odst. 2 tr. ř."

24

Pokyn

obecné povahy

ze dne 1. června 2001, poř. č. 3/2001

nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, kterým se upravuje postup státního zastupitelství při právním styku s cizinou v trestních věcech a trestním stíhání cizinců (úplné znění, jak vyplývá z pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/1995 ze dne 27. června 1995, pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997, pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/2000 ze dne 10. dubna 2000 a pokynu obecné povahy poř. č. 1/2001 ze dne 25. května 2001)

Podle § 9 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, stanovím:

Část první

Právní styk s cizinou

Oddíl 1

Úvodní ustanovení

Čl. 1

Právním stykem s cizinou v trestních věcech se podle tohoto pokynu rozumí

- a) vydávací řízení a průvoz pro účely řízení v cizině,
- b) převzetí trestní věci z ciziny a odevzdání trestní věci do ciziny,
- c) poskytování právní pomoci cizozemským orgánům v trestních věcech prováděním procesních úkonů a doručování a dožádání právní pomoci u cizozemských orgánů v trestních věcech prováděním procesních úkonů a doručování,
- d) řízení o uznání rozhodnutí cizozemského soudu v trestních věcech na území České republiky a o výkonu rozsudku cizozemského soudu,
- e) styk s cizozemskými konzulárními úřady v České republice v trestních věcech týkajících se cizích státních občanů.

Čl. 2

(1) Státní zástupci se v právním styku s cizinou v trestních věcech řídí mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, a ustanoveními hlavy dvacáté čtvrté trestního řádu. Postup státních zástupců v jednotlivých trestních věcech při právním styku s cizinou je dále stanoven tímto pokynem.

(2) Informace o smluvní úpravě vztahů České republiky a cizích států v právním styku s cizinou v trestních věcech zabezpečuje pro nižší státní zastupitelství prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí nebo jinou cestou Nejvyšší státní zastupitelství.

(3) Informace o právním řádu cizích států, které jsou nezbytné pro postup nižších státních zastupitelství v právním styku s cizinou v trestních věcech, zabezpečuje Nejvyšší státní zastupitelství.

Čl. 3

(1) Styk nižších státních zastupitelství s orgány cizích států zprostředkuje Nejvyšší státní zastupitelství, pokud z meziná-

rodní smlouvy nebo z jiných předpisů nevyplývá jiný postup.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství uskutečňuje styk s orgány cizích států přímo, umožňuje-li to mezinárodní smlouva nebo oboustranně uplatňovaná praxe ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem, nebo prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí, cizozemských zastupitelských úřadů v České republice a zastupitelských úřadů České republiky v cizině.

Oddíl 2

Vydávací řízení

Čl. 4

Postup státních zástupců při vyžádání obviněného z ciziny a vydání osoby do ciziny vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy a je upraven v §§ 376, 378 až 383 tr. ř.

Postup při vyžádání obviněného z ciziny

Čl. 5

(1) Zdržuje-li se obviněný v cizině a je-li třeba ho vyžádat za účelem přípravného řízení, které se proti němu vede v České republice, podá státní zástupce soudu příslušnému k projednání věci návrh na vydání zatýkacího rozkazu podle § 376 odst. 1 poslední věty tr. ř. Současně navrhne, aby předseda senátu požádal Ministerstvo spravedlnosti o další opatření.

(2) Nesnese-li věc odkladu, navrhne státní zástupce zároveň s podáním návrhu na vydání zatýkacího rozkazu, aby předseda senátu požádal Ministerstvo spravedlnosti o zařízení předběžného zatčení obviněného.

(3) Návrh státního zástupce na vydání zatýkacího rozkazu obsahuje náležitosti uvedené v § 376 odst. 3 písm. a) až c) tr. ř., dále údaj o známém místě pobytu obviněného v cizině a uvedení dosavadního procesního postupu orgánů činných v tomto trestním řízení, jakož i odůvodnění potřeby vyžádat obviněného z ciziny.

(4) Stejnopis návrhu na vydání zatýkacího rozkazu zašle státní zástupce k informaci Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(5) O rozhodnutí soudu o návrhu na vydání zatýkacího rozkazu informuje státní zástupce Nejvyšší státní zastupitelství způsobem obdobným jako v odstavci 4.

Čl. 6

(1) Byl-li obviněný vydán cizím státem s výhradou, je nutno této výhradě vždy vyhovět.

(2) Obviněný může být stíhán pouze pro trestné činy, pro které byl vydán. Hodlá-li ho státní zástupce stíhat pro další

trestné činy, musí k tomu vyžádat dodatečný souhlas. Pro jeho postup platí přiměřeně čl. 5.

(3) Byla-li cizím státem osoba k výkonu trestu nebo ochranného opatření podle § 378 odst. 4 tr. ř. vydána a věc byla vrácena státnímu zástupci k došetření za účelem doplnění skutkových zjištění, příslušný státní zástupce urychleně provede takové došetření, nebo zabezpečí došetření podle požadavku soudu.

Postup při vydání do ciziny

Čl. 7

Předběžné šetření

(1) Státní zástupce při předběžném šetření podle § 379 tr. ř. zkoumá zejména

- a) zda osoba, o jejíž vydání se žádá, není občanem České republiky,
- b) zda této osobě nebylo příslušnými orgány České republiky uděleno právo azylu,
- c) zda tato osoba nemá podle mezinárodního práva postavení uprchlíka nebo nemá obdobné postavení podle vnitrostátních právních předpisů,¹⁾
- d) zda tato osoba nemá být vydána do oblasti válečného konfliktu,
- e) zda zde nejsou humanitární, zdravotní a jiné závažné důvody, které by bránily vydání takové osoby žádajícímu státu,
- f) zda se žádá o vydání pro čin trestný podle práva obou států,
- g) zda se žádá o vydání pro čin, pro který je vydání přípustné ve smyslu příslušné mezinárodní smlouvy,
- h) zda se nežádá o vydání pro čin, jehož trestní stíhání je pro promlčení nebo jinou zákonnou překážku nepřipustné,
- ch) zda proti osobě, o jejíž vydání se žádá, není vedeno v České republice trestní řízení pro tentýž nebo jiný skutek, či zda takové řízení proti ní nebylo ukončeno pravomocným rozhodnutím nebo zda proti takové osobě není nařízen výkon trestu anebo zda taková osoba trest nevykonává.

(2) Otázka státního občanství osoby, o jejíž vydání se žádá, a otázka udělení azylu takové osobě v České republice se posuzuje podle práva České republiky. Je-li toho třeba, vyžádá si státní zástupce, který provádí předběžné šetření, k otázce státního občanství, udělení azylu a postavení uprchlíka stanovisko příslušného orgánu cizinecké policie nebo jiného státního orgánu.

Za občana České republiky se považuje i osoba, která je občanem České republiky a současně občanem jiného státu.

(3) Již v průběhu předběžného šetření poučí státní zástupce osobu, o jejíž vydání jde, o možnosti zkráceného vydávacího řízení a o významu souhlasu, který by případně taková osoba dala ke svému vydání, jakož i o důsledcích, které jsou s takovým prohlášením spojeny (§ 382a odst. 3 věta první tr. ř.). Poučí ji o tom, že své prohlášení musí učinit před soudem a souhlas s vydáním nelze vzít zpět. Sdělí-li tato osoba, že

prohlášení hodlá učinit, provede státní zástupce nezbytná opatření k tomu, aby soud mohl prohlášení přijmout.

Čl. 8

Návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání

(1) Po skončení předběžného šetření podá státní zástupce krajskému soudu, v jehož obvodu osoba, o jejíž vydání jde, má pobyt nebo byla postižena, návrh na rozhodnutí o přípustnosti vydání podle § 380 odst. 1 tr. ř.

(2) V návrhu státní zástupce uvede veškeré známé údaje k osobě, o jejíž vydání jde, shrne výsledky předběžného šetření a k návrhu přiloží žádost cizího státu o vydání této osoby a další spisový materiál, který obdržel od dožadujícího státu a který shromáždil v průběhu předběžného šetření.

(3) Má-li státní zástupce po provedeném předběžném šetření za to, že jsou tu podmínky pro vydání takové osoby, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné. Má-li státní zástupce za to, že je možno vydat takovou osobu pouze s výhradou nebo její předání cizímu státu uskutečnit až po pravomocném skončení trestního řízení, které se proti ní v České republice pro jiný trestný čin vede, či po vykonání trestu za jiný trestný čin, než pro který je žádáno o vydání, navrhne soudu, pokud příslušná mezinárodní smlouva takový postup umožňuje, aby bylo rozhodnuto, že vydání je přípustné s výhradou nebo že je přípustné, ale předání vyžádané osoby bude uskutečněno po pravomocném skončení trestního řízení nebo po vykonání trestu.

Má-li státní zástupce za to, že tu podmínky pro vydání osoby nejsou, navrhne soudu, aby bylo rozhodnuto, že vydání není přípustné.

Čl. 9

(1) Státní zástupce, který provádí předběžné šetření z vlastního podnětu nebo k žádosti cizího státu o vydání, kterou mu zaslalo Ministerstvo spravedlnosti, informuje o započatí předběžného šetření Nejvyšší státní zastupitelství. V informaci uvede předešlým známé údaje k osobě, o jejíž vydání se žádá, skutkové okolnosti a právní hodnocení činu, pro nějž se žádá o vydání, a stát, který o vydání žádá.

(2) Po skončení předběžného šetření sdělí státní zástupce, který je prováděl, jeho výsledky Nejvyššímu státnímu zastupitelství a informuje ho stejnopisem návrhu, který hodlá na jejich základě soudu podle § 380 odst. 1 tr. ř. podat.

(3) O rozhodnutí soudu o tomto návrhu informuje státní zástupce Nejvyšší státní zastupitelství způsobem obdobným jako v odstavci 2. Státní zástupce informuje Nejvyšší státní zastupitelství i tehdy, bylo-li ve věci postupováno podle § 382a odst. 2 tr. ř.

(4) Dospěje-li státní zástupce provádějící předběžné šetření k závěru, že žádost cizího státu o vydání nebo spisový materiál, který je její přílohou, neposkytují dostatečný podklad pro podání návrhu soudu na rozhodnutí o přípustnosti vydání nebo předání věci Ministerstvu spravedlnosti k postupu ve zkráceném vydávacím řízení, požádá Ministerstvo spravedlnosti, aby zabezpečilo ve státě, který o vydání osoby žádá, dodatko-

¹⁾ Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů.

vé informace.

Čl. 10

Vydávací vazba

(1) Je-li státnímu zástupci, který je příslušný k provedení předběžného šetření, předána osoba, o jejíž vydání jde a která byla zadržena vyšetřovatelem podle § 76 odst. 1 tr. ř., státní zástupce tuto osobu vyslechne. Výslech zaměří na okolnosti zakládající důvod vydávací vazby a na předběžné posouzení základních podmínek vydání, zejména státní příslušnost osoby a její totožnost, jakož i na zásadní skutečnosti, které osoba uvádí a které vyvracejí podezření ze spáchání činu, jenž je předmětem vydání. Zároveň tuto osobu poučí o možnosti zkráceného vydávacího řízení a o významu souhlasu, který by dala ke svému vydání, jakož i o důsledcích, jež by byly s takovým prohlášením spojeny. Poučí ji o tom, že prohlášení o svém souhlasu musí učinit před soudem a souhlas s vydáním nelze vzít zpět. Vyjádření osoby ohledně zkráceného vydávacího řízení zaneše do protokolu o jejím výsledku. Státní zástupce si dále opatří další podklady a informace nezbytné pro rozhodnutí o podání návrhu na vzetí osoby do vydávací vazby.

(2) Dospěje-li státní zástupce na základě výsledku zadržené osoby a dalšího spisového materiálu k závěru, že je to nezbytné k zamezení jejího útěku, podá příslušnému krajskému soudu návrh na vzetí takové osoby do vazby.

(3) V návrhu vazbu označí jako vydávací, poukáže na § 381 odst. 1 tr. ř. a dále uvede zejména okolnosti odůvodňující nutnost zamezení útěku osoby, o jejíž vydání jde. K tomuto návrhu připojí rovněž žádost cizího státu o vzetí takové osoby do vydávací vazby a zatýkácí rozkaz soudu cizího státu, pokud mu byly doručeny, dále protokol o jím provedeném výsledku zadržené osoby, jakož i jiný spisový materiál, který opatřil.

(4) Pokud osoba, o jejíž vydání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že prohlásí, že souhlasí s vydáním, státní zástupce na tuto skutečnost soud upozorní a navrhne mu postup podle § 382a odst. 1 tr. ř. (čl. 10a).

(5) O podání návrhu soudu na vzetí do vydávací vazby a o rozhodnutí soudu o tomto návrhu informuje státní zástupce Nejvyšší státní zastupitelství zasláním stejnopisu návrhu a rozhodnutí o tomto návrhu.

Čl. 10a

Zkrácené vydávací řízení

(1) Jestliže osoba, o jejíž vydání jde, uvedla v průběhu předběžného šetření, že učiní prohlášení o svém souhlasu s vydáním do cizího státu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu za čin, který je uveden v zatýkáčím rozkazu nebo v žádosti o vydání, předloží státní zástupce věc soudu, aby mohla takové prohlášení učinit. Soudu předloží rovněž potřebný spisový materiál, zejména protokol o výsledku osoby, v němž svůj zájem vyjádřila. Poté, co osoba souhlas před soudem prohlásila, předloží věc státní zástupce Ministerstvu spravedlnosti s návrhem, aby ministr spravedlnosti povolil vydání. K návrhu připojí shromážděný spisový materiál.

(2) Předkládá-li státní zástupce věc soudu k tomu, aby oso-

ba, o jejíž vydání jde, učinila prohlášení o souhlasu se svým vydáním, zároveň podá soudu návrh na vzetí takové osoby do vazby, hrozí-li nebezpečí jejího útěku a nebyla-li dosud vzata do vazby. Postupuje přitom přiměřeně podle čl. 10.

Čl. 11

Účast obhájce v řízení o vydání

Osoba, o jejíž vydání jde, musí mít v řízení o vydání do ciziny obhájce (§ 36 odst. 4 tr. ř.), a to již v předběžném šetření, nejpozději však před započítím výsledku podle § 379 odst. 3 tr. ř. Státní zástupce je povinen včas vyrozumět obhájce o době a místě konání výsledku.

Čl. 12

Rozšíření vydání na jiný trestný čin

Pro postup státních zástupců v řízení konaném k žádosti cizího státu o rozšíření vydání na jiný trestný čin podle § 383 tr. ř. se užijí přiměřeně čl. 7 až 11.

Oddíl 3

Průvoz pro účely trestního řízení v cizině

Čl. 13

(1) Pro postup státních zástupců v řízení konaném k žádosti podané podle mezinárodní smlouvy cizím státem o průvoz osoby územím České republiky pro účely trestního řízení v cizině podle § 383c tr. ř. se užijí přiměřeně čl. 7 až 11.

(2) Nezbytná šetření provede Nejvyšší státní zastupitelství a poté podá návrh Nejvyššímu soudu na rozhodnutí o připustnosti průvozu k žádosti cizího státu.

Oddíl 4

Převzetí trestní věci z ciziny a odevzdání trestní věci do ciziny

Čl. 14

Postup státních zástupců při přebírání trestní věci z ciziny a odevzdávání trestní věci do ciziny vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy o předávání trestního stíhání a je upraven v §§ 383a a 383b tr.ř.

Postup při přebírání trestní věci z ciziny

Čl. 15

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství žádost příslušného orgánu cizího státu, aby orgány České republiky převzaly trestní stíhání občana České republiky, který na území tohoto státu spáchal soudně trestný čin, přezkoumá žádost a připojený spisový materiál z hlediska splnění podmínek stanovených příslušnou mezinárodní smlouvou a právního řádu České republiky.

(2) Obdrží-li takovou žádost přímo nižší státní zastupitelství, předá ji se spisovým materiálem k ní připojeným neprodleně Nejvyššímu státnímu zastupitelství, které dále postupuje, jako by mu žádost byla doručena orgánem cizího státu.

(3) Na základě přezkoumání podle odstavce 1 Nejvyšší státní zastupitelství rozhodne podle § 383a tr. ř. o žádosti cizího státu o převzetí trestního stíhání.

(4) Dospěje-li k závěru, že pro převzetí trestního stíhání jsou splněny podmínky příslušné mezinárodní smlouvy a právního řádu České republiky, rozhodne, že trestní stíhání se přebírá, a dá bezodkladně podnět ke stíhání podle trestního řádu nižšímu věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství. Zároveň s tímto podnětem předá Nejvyšší státní zastupitelství veškerý spisový materiál, který od orgánu cizího státu obdrželo. Současně vyrozumí dožadující orgán cizího státu o svém rozhodnutí.

(5) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že pro převzetí trestního stíhání nejsou splněny podmínky příslušné mezinárodní smlouvy a právního řádu České republiky, rozhodne, že se trestní stíhání nepřebírá. Toto své rozhodnutí spolu s jeho odůvodněním sdělí neprodleně orgánu cizího státu, který o převzetí trestního stíhání požádal.

(6) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že předložená žádost a k ní připojený spisový materiál neposkytují dostatek podkladů pro rozhodnutí o převzetí trestního stíhání, požádá orgán cizího státu, který žádost předložil, o jejich doplnění. Obdobně Nejvyšší státní zastupitelství postupuje, jestliže mu jsou známy okolnosti, které by mohly ovlivnit vzetí žádosti o převzetí trestního stíhání orgánem cizího státu zpět, nebo jestliže se změnily v době mezi podáním žádosti orgánem cizího státu o převzetí trestního stíhání podstatně rozhodné skutečnosti a tato změna by mohla vést k vzetí žádosti o převzetí trestního stíhání orgánem cizího státu zpět. Pokud je to nezbytné pro rozhodnutí o převzetí trestního stíhání, požádá Nejvyšší státní zastupitelství o poskytnutí údajů rovněž příslušné státní orgány České republiky.

Čl. 16

Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství podle příslušné mezinárodní smlouvy žádost orgánu cizího státu o převzetí trestního stíhání občana jiného státu nebo občana bez státní příslušnosti, postupuje přiměřeně podle čl. 15 odst. 1, 3 až 6.

Čl. 17

Neplatí-li mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva upravující přebírání trestního stíhání a obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství žádost orgánu cizího státu o převzetí trestní věci, postupuje, jako by mu bylo orgánem cizího státu podáno trestní oznámení (čl. 20).

Čl. 18

(1) Nejvyšší státní zastupitelství sleduje postup nižšího státního zastupitelství v převzatém trestním stíhání tak, aby ve vztahu k orgánu cizího státu, který o převzetí požádal, mohlo splnit povinnost tento orgán informovat o opatřeních a rozhodnutích, která orgány přípravného řízení v převzatém trestním řízení učinily, jestliže tato povinnost vyplývá z příslušné

mezinárodní smlouvy.

(2) Za tím účelem vyžaduje od příslušného nižšího úřadu státního zastupitelství informace o stavu přípravného řízení a o opatřeních a rozhodnutích, která v něm byla učiněna.

(3) Bylo-li převzaté trestní stíhání ukončeno pravomocným rozhodnutím orgánu přípravného řízení, předá nižší státní zastupitelství Nejvyššímu státnímu zastupitelství spolu se svou informací opis takového rozhodnutí s doložkou právní moci, jestliže povinnost předat takové rozhodnutí orgánu cizího státu vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy. Pokud z mezinárodní smlouvy taková povinnost nevyplývá, podá Nejvyššímu státnímu zastupitelství pouze informaci o takovém rozhodnutí. Skončilo-li přípravné řízení podáním obžaloby, zašle nižší státní zastupitelství Nejvyššímu státnímu zastupitelství její stejnopis.

(4) Nejvyšší státní zastupitelství podá orgánu cizího státu, který o převzetí trestního stíhání požádal, zprávu o pravomocném rozhodnutí orgánu přípravného řízení, a pokud tak mezinárodní smlouva stanoví, předá mu opis tohoto rozhodnutí. Pokud mezinárodní smlouva stanoví povinnost předat orgánu cizího státu zprávu o opatřeních učiněných v převzatém trestním stíhání, podá mu Nejvyšší státní zastupitelství zprávu o podání obžaloby.

Čl. 19

Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu

Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že žádosti o převzetí trestního stíhání podávají příslušné orgány cizího státu přímo nižším státním zastupitelstvím, která rozhodují o takových žádostech orgánů cizího státu, užijí se pro postup nižších státních zastupitelství přiměřeně čl. 15 až 18.

Čl. 20

Trestní oznámení

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství trestní oznámení orgánu cizího státu, že občan České republiky na území tohoto státu spáchal soudně trestný čin, předá toto trestní oznámení nižšímu věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství.

(2) Pro postup Nejvyššího státního zastupitelství a příslušného nižšího státního zastupitelství na základě tohoto trestního oznámení platí obdobně ustanovení o postupu při přebírání trestní věci z ciziny (čl. 15 odst. 6, čl. 16, 18 a 19).

Čl. 21

(1) Dozví-li se příslušné státní zastupitelství o trestném činu občana České republiky spáchaném v cizině (§ 18 tr. zák.), učiní vždy opatření podle příslušných ustanovení trestního řádu, jako by šlo o oznámení o trestném činu ve smyslu §158 tr. ř., bez ohledu na způsob, jakým se o činu dozvědělo. Obdobně postupuje ohledně trestného činu, který v cizině spáchala osoba bez státní příslušnosti, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt (§ 18 tr. zák.), ohledně trestných činů uvedených v § 19 tr. zák. spáchaných v cizině cizím státním občanem nebo osobou bez státní příslušnosti, která nemá

na území České republiky povolen trvalý pobyt, a ohledně trestného činu spáchaného v cizině cizím státním občanem nebo osobou bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, za podmínek §20 a 20a tr. zák.

(2) Dozví-li se o trestném činu uvedeném v odstavci 1 Nejvyšší státní zastupitelství nebo nižší státní zastupitelství, které není k postupu podle §158 tr. ř. příslušné, postoupí neprodleně příslušnému státnímu zastupitelství veškerý spisový materiál této věci se týkající.

(3) Skutečnost, že o činu uvedeném v odstavci 1 již bylo cizozemským soudem nebo úřadem rozhodnuto, se posuzuje podle trestního řádu (§ 11 odst. 1 písm. ch) a § 159 odst. 2, §11 odst. 1 písm. ch) a § 159 odst. 3, § 172 odst. 1 písm. d), § 172 odst. 2 písm. b).

Postup při odevzdávání trestní věci do ciziny

Čl. 22

(1) Je-li proti státnímu občanu cizího státu vedeno trestní stíhání pro trestný čin spáchaný na území České republiky, může být před podáním obžaloby za podmínek příslušné mezinárodní smlouvy tato trestní věc odevzdána Nejvyšším státním zastupitelstvím podle § 383b tr.ř. příslušnému orgánu cizího státu, jehož je obviněný státním občanem.

(2) Taková trestní věc občana cizího státu může být odevzdána rovněž orgánu třetího státu, kde se tento občan trvale zdržuje nebo pracuje, nebo k němuž má jiný vztah, pokud to umožňuje příslušná mezinárodní smlouva.

(3) Podle odstavce 2 lze postupovat i ohledně osoby bez státní příslušnosti.

Čl. 23

Neplatí-li mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva upravující předávání trestního stíhání, může být trestní věc osoby uvedené v čl. 22 odevzdána orgánu cizího státu, jde-li o čin, který je soudně trestný podle práva obou států, a nebrání-li tomu jinak právní řád České republiky, povaha činu a okolnosti řízení, jakož i jiné vážné důvody.

Čl. 24

(1) Je-li vedeno trestní stíhání osoby uvedené v čl. 22, zváží státní zastupitelství, které provádí dozor nad přípravným řízením nebo samo přípravné řízení vede, zda toto řízení má být i nadále vedeno na území České republiky, nebo zda má být požádán příslušný orgán cizího státu o převzetí trestního stíhání.

(2) Přitom bere v úvahu zejména

- a) zda jsou splněny obecné podmínky pro odevzdání trestní věci do ciziny, jak vyplývají z právního řádu České republiky, a příslušné mezinárodní smlouvy,
- b) zda byly na území České republiky shromážděny veškeré dostupné důkazy,
- c) konkrétní skutkové okolnosti trestní věci a zda z nich nevyplývá obecný zájem na potrestání obviněného v České republice, či naopak zda z nich vyplývá obecný zájem na potrestání obviněného v jeho domovském nebo

jiném cizím státě,

d) osobní poměry obviněného a zda by odevzdání trestní věci pro něho neznamenal hrozbu trestu, který je v rozporu s principy lidskosti a který je v hrubém nepoměru s trestem, který by ho mohl postihnout podle práva České republiky,

e) zda obviněný již trvale opustil území České republiky, či jaká je očekávaná délka jeho pobytu na území České republiky,

f) zda je spoluobviněným občan České republiky nebo její obyvatel bez státní příslušnosti, který zde má trvalé bydliště, nebo občan jiného státu, který zde má trvalé bydliště, a zda by rozdělení věci bylo účelné a nezpůsobilo by důkazní nouzi,

g) zda všichni důležití svědci a poškození, jakož i všechny důležité důkazní prostředky se nacházejí na území České republiky či zda by odevzdání trestní věci nezpůsobilo průtahy v řízení,

h) zda nebude odevzdáním trestní věci zcela vzata poškozenému možnost domoci se svých práv,

i) zda je pro tentýž čin již vedeno trestní stíhání příslušným orgánem cizího státu.

(3) V případě nezbytnosti požádá příslušné státní zastupitelství o stanovisko ke svému dalšímu postupu Nejvyšší státní zastupitelství. Za tím účelem mu předloží informaci, v níž naznačí svůj záměr a otázku, ohledně níž se stanovisko žádá. K informaci připojí nezbytný spisový materiál.

(4) Státní zastupitelství, které obdrží návrh vyšetřovatele na předání trestního stíhání do ciziny s vyšetřovacím spisem obsahujícím protokol o výpovědi svědka, jehož totožnost je utajena ve smyslu § 55 odst. 2 tr. ř., požádá Nejvyšší státní zastupitelství o zjištění, zda a v jakém rozsahu stát, do kterého má být trestní stíhání předáno, může zajistit ochranu takového svědka. Nejvyšší státní zastupitelství opatří vyjádření příslušného orgánu cizího státu, kam má být trestní stíhání předáno, a toto předá příslušnému státnímu zastupitelství k dalšímu postupu dle čl. 25.

Čl. 25

Žádost o převzetí trestního stíhání

(1) Dospěje-li příslušné státní zastupitelství k závěru, že je třeba požádat orgán cizího státu o převzetí trestního stíhání, vypracuje žádost o převzetí trestního stíhání.

(2) Žádost je adresována orgánu cizího státu příslušnému ke konání trestního řízení zpravidla podle známého místa bydliště obviněného a jejím obsahem jsou náležitosti uvedené v příslušné mezinárodní smlouvě, jakož i odkaz na tuto smlouvu. Pokud neplatí ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, uvede se v žádosti o převzetí trestního stíhání

- a) odkaz na dosavadní styk příslušných orgánů České republiky a cizího státu při předávání trestního stíhání,
- b) označení státního zastupitelství, které vykonávalo dozor v přípravném řízení nebo toto řízení samo vedlo a jeho spisové značky, jakož i označení orgánu policie, který byl v přípravném řízení činný, a jeho spisové značky,
- c) osobní data obviněného, včetně známého místa jeho pobytu v cizím státě,

- d) vylíčení skutkového stavu a uvedení právní kvalifikace skutku podle trestního zákona,
- e) seznam nejdůležitějších důkazních prostředků shromážděných v přípravném řízení trestním a na jejich základě učiněných skutkových zjištění,
- f) konstatování, že trestní stíhání trestného činu není promlčeno, a odkaz na příslušné ustanovení trestního zákona, jakož i konstatování, že trestnímu stíhání nebrání žádná jiná zákonná překážka,
- g) odkaz na přílohy připojené k žádosti o převzetí trestního stíhání.

(3) K žádosti se připojí

- a) znění příslušných ustanovení trestního zákona, podle nichž byla věc právně kvalifikována, dále znění příslušných ustanovení trestního zákona týkajících se promlčení trestního stíhání a podle potřeby též znění dalších dotčených ustanovení trestního zákona a trestního řádu,
- b) znění jiných právních předpisů České republiky (z oblasti dopravy, bezpečnosti práce, apod.), které byly činem porušeny nebo jinak dotčeny,
- c) originál vyšetřovacího spisu, je-li to v konkrétní věci nezbytné nebo vyplývá-li to z příslušné mezinárodní smlouvy, jinak pouze spisový materiál týkající se nejdůležitějších skutkových a právních zjištění,
- d) věci důležité pro trestní řízení,
- e) návrh poškozeného na zahájení trestního stíhání obviněného, jestliže jde o trestný čin, který se podle práva dožádaného státu stíhá jen na návrh poškozeného, přičemž takový návrh může být učiněn v samostatném podání poškozeného nebo v protokolu o jeho výslechu,
- f) návrh poškozeného, aby příslušný cizozemský orgán uložil obviněnému povinnost nahradit mu způsobenou škodu, přičemž návrh může být učiněn obdobným způsobem jako pod písm. e) a z návrhu musí být patrný skutečnosti uvedené v § 43 odst. 2 poslední věta tr. ř.

(4) Žádost o převzetí trestního stíhání musí být bezvadně vyhotovena po obsahové, formální a jazykové stránce. Zkratky běžné ve vnitrostátním styku se neužijí, nebo musejí být zvlášť vysvětleny. Žádost musí být opatřena datem a kulatým úředním razítkem a podepsána vedoucím státním zástupcem příslušného státního zastupitelství. Žádost musí vycházet ze zásad zdvořilosti obvyklé ve styku mezi orgány dvou států. Veškeré písemnosti připojené k žádosti musejí být po obsahové stránce bezvadné a rovněž musejí mít bezvadnou vnější úpravu a nezbytné formální náležitosti, musejí být sešity, očíslovány a zapsány do připojeného spisového přehledu.

(5) Pokud z mezinárodní smlouvy upravující předávání trestního stíhání mezi Českou republikou a cizím státem vyplývají požadavky na konkrétní formu žádosti o převzetí trestního stíhání nebo na konkrétní formu příkládaného spisového materiálu, musejí být dodrženy.

Čl. 26

Překlady

(1) Žádost o převzetí trestního stíhání a spisový materiál k ní přiložený musí být opatřeny překladem do cizího jazyka v souladu s požadavky vyplývajícími z příslušné mezinárodní smlouvy.

(2) Neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, vychází se při pořízení překladu z požadavků vyplývajících z dosavadního vzájemného styku příslušných orgánů při předávání trestního stíhání. V takovém případě se provede překlad písemnosti do oficiálního jazyka nebo jednoho z oficiálních jazyků cizího státu, popřípadě do jiného jazyka v dožádaném státě užívaného nebo do některého ze světových jazyků. Při výběru jazyka, do něhož mají být písemnosti přeloženy, se bere v úvahu, kterého jazyka se v cizím státě nejbližší užívá. V pochybnostech si nižší státní zastupitelství vyžádá stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství.

Čl. 27

Žádost o převzetí trestního stíhání předloží příslušné státní zastupitelství Nejvyššímu státnímu zastupitelství ve trojím vyhotovení s přílohami podle čl. 25 odst. 3 a překlady podle čl. 26.

Čl. 28

Nejvyšší státní zastupitelství žádost příslušného státního zastupitelství o převzetí trestního stíhání orgánem cizího státu a přiložený spisový materiál přezkoumá z hlediska splnění podmínek stanovených právním řádem České republiky, mezinárodní smlouvou a popřípadě z hlediska podmínek vyplývajících z dosavadního vzájemného styku příslušných orgánů České republiky a cizího státu při předávání trestního stíhání.

Čl. 29

(1) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství na základě přezkoumání podle čl. 28 k závěru, že tyto podmínky splněny nejsou, trestní věc do ciziny neodevzdá. Žádost a připojený spisový materiál vrátí příslušnému státnímu zastupitelství a sdělí mu důvody svého postupu.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že zde sice takové podmínky jsou, ale současně vztahy mezi Českou republikou a cizím státem nebo vnitřní poměry cizího státu odevzdání trestní věci neumožňují, postupuje obdobně jako v odstavci 1. Považuje-li to za nezbytné, vyžádá si za tím účelem informaci Ministerstva zahraničních věcí.

(3) Stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství podle odstavců 1 a 2 je pro příslušné státní zastupitelství závazné a konečné do doby, než budou podmínky podle čl. 28 splněny a než odpadnou překážky podle čl. 29 odst. 2.

(4) Poté, co obdrží příslušné státní zastupitelství negativní stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství k žádosti o převzetí trestního stíhání a předložený spisový materiál, zabezpečí pokračování v trestním řízení na území České republiky.

Čl. 30

(1) Zjistí-li Nejvyšší státní zastupitelství, že trestní věc lze do ciziny odevzdat, ale že žádost o převzetí trestního stíhání nebo připojený spisový materiál je třeba doplnit nebo opravit, vrátí žádost a spisový materiál příslušnému státnímu zastupitelství s požadavkem na doplnění nebo opravu. Příslušné státní zastupitelství doplnění nebo opravu provede a žádost se spisovým materiálem předloží Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(2) Pokud je to možné a pro urychlení postupu vhodné, provede Nejvyšší státní zastupitelství vhodným způsobem doplnění nebo opravu žádosti o převzetí trestního stíhání samo.

Čl. 31

Návrh na převzetí trestního stíhání

(1) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že jsou zde splněny podmínky ve smyslu čl. 28 a nejsou zde skutečnosti uvedené v čl. 29 odst. 2, podá příslušnému orgánu cizího státu návrh na převzetí trestního stíhání.

(2) Návrh zašle orgánu cizího státu, který je podle příslušné mezinárodní smlouvy nebo, neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, na základě dosavadního vzájemného styku při předávání trestního stíhání orgánem příslušným pro styk s Nejvyšším státním zastupitelstvím.

(3) Obsahem návrhu jsou

- a) odvolání na příslušné ustanovení mezinárodní smlouvy upravující styk orgánů obou států ve věcech předávání trestního stíhání, popřípadě poukaz na dosavadní vzájemný styk příslušných orgánů v těchto věcech,
- b) odkaz na žádost příslušného nižšího úřadu státního zastupitelství,
- c) poukaz na doplnění nebo opravy v žádosti nižšího státního zastupitelství o převzetí trestního stíhání, které provedlo Nejvyšší státní zastupitelství,
- d) žádost, aby příslušný orgán cizího státu sdělil Nejvyššímu státnímu zastupitelství stanovisko k návrhu na převzetí trestního stíhání a podal zprávu o konečném rozhodnutí orgánů cizího státu v převzatém trestním stíhání, jakož i předal vyhotovení tohoto rozhodnutí, a to vždy s poukazem na příslušné ustanovení mezinárodní smlouvy, popřípadě s poukazem na dosavadní vzájemný styk příslušných orgánů.

(4) K návrhu se připojí žádost nižšího státního zastupitelství o převzetí trestního stíhání orgánem cizího státu a k ní přiložený spisový materiál. Rovněž se připojí spisový materiál, který popřípadě shromáždilo Nejvyšší státní zastupitelství.

(5) Návrh Nejvyššího státního zastupitelství musí obdobně splňovat podmínky stanovené v čl. 25 odst. 4.

(6) Návrh Nejvyššího státního zastupitelství musí být opatřen překladem do cizího jazyka (čl. 26).

(7) Jsou-li k žádosti příslušného nižšího státního zastupitelství připojeny i věci důležité pro trestní řízení [čl. 25 odst. 3 písm. d)], připojí je Nejvyšší státní zastupitelství k předkládací zprávě a zašle je spolu s ní poštou příslušnému orgánu cizího státu. Pokud tak nelze učinit, zařídí Nejvyšší státní zastupitelství předání těchto věcí jiným vhodným způsobem.

Čl. 32

(1) Předá-li Nejvyšší státní zastupitelství příslušnému orgánu cizího státu žádost nižšího státního zastupitelství o převzetí trestního stíhání, vyrozumí o svém postupu toto nižší státní zastupitelství. Současně ho vyrozumí o svém případném opatření podle čl. 30 odst. 2.

(2) Obdrží-li nižší státní zastupitelství takovou zprávu, nečiní ani ono, ani vyšetřovatel v trestním stíhání, o jehož

převzetí bylo požádáno, žádná další opatření, s výjimkou těch, která by nemohla být provedena v budoucnu. Důsledky podání žádosti o převzetí trestního stíhání stanoví příslušná mezinárodní smlouva.

Čl. 33

(1) Nejvyšší státní zastupitelství informuje příslušné nižší státní zastupitelství o stanovisku příslušného orgánu cizího státu k jeho žádosti o převzetí trestního stíhání, a je-li to nutné nebo vhodné, též o opatřeních tohoto orgánu učiněných na základě takové žádosti, jakmile takovou zprávu obdrží. Neobdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství v přiměřené době zprávu o stanovisku příslušného orgánu cizího státu k žádosti o převzetí trestního stíhání, ačkoli povinnost k podání takové zprávy pro orgán cizího státu vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy, vyžádá takovou zprávu orgánu cizího státu obdobnou cestou, jakou žádost o převzetí trestního stíhání do ciziny předložilo.

(2) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrželo zprávu o konečném rozhodnutí příslušného orgánu cizího státu v převzatém trestním stíhání, informuje o tomto rozhodnutí nižší státní zastupitelství, které žádost podalo, a rovněž mu předá vyhotovení konečného rozhodnutí orgánu cizího státu, jestliže je obdrželo. Neobdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství v přiměřené době vyhotovení takového rozhodnutí cizího státu v převzatém trestním stíhání, ačkoli povinnost předat toto rozhodnutí vyplývá pro orgán cizího státu z příslušné mezinárodní smlouvy, vyžádá takové rozhodnutí orgánu cizího státu obdobnou cestou, jakou žádost o převzetí trestního stíhání do ciziny předložilo.

(3) Jakmile nižší státní zastupitelství obdrží od Nejvyššího státního zastupitelství zprávu o konečném rozhodnutí v trestním stíhání v cizině, přezkoumá, zda jsou dány zákonné podmínky k zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 2 písm. b) tr. ř. Vždy však trestní stíhání zastaví nebo zabezpečí jeho zastavení, vyplývá-li z příslušné mezinárodní smlouvy, že pravomocný odsuzující rozsudek soudu cizího státu je překážkou věci rozsouzené i pro řízení vedené v České republice (§ 11 odst. 1 písm. ch) a §172 odst. 2 písm. d) tr. ř.).

Čl. 34

Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu

Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že návrhy na převzetí trestního stíhání podávají příslušným orgánům cizího státu přímo nižší státní zastupitelství, užijí se pro jejich postup přiměřeně čl. 22 až 33.

Čl. 35

Trestní oznámení

(1) Spáchal-li občan cizího státu na území České republiky trestný čin a nelze-li mu pro jeho nepřítomnost na území České republiky sdělit obvinění pro takový trestný čin, příslušný státní zástupce zabezpečí provedení nezbytných úkonů ve smyslu § 158 tr. ř. a popřípadě provedení neopakovatelných

a neodkladných úkonů ve smyslu § 160 odst. 3, 4 tr. ř.

(2) Nejsou-li poté dány důvody k rozhodnutí podle § 159 odst. 1 až 4 tr. ř., příslušný státní zástupce zváží, zda bude podáno příslušnému orgánu cizího státu trestní oznámení.

(3) Pro takový postup příslušného státního zástupce a Nejvyššího státního zastupitelství se užijí přiměřeně čl. 22 až 34. S trestním oznámením se příslušnému orgánu cizího státu předá spisový materiál a protokoly o provedených neopakovatelných a neodkladných úkonech.

Postup při přebírání a odevzdávání trestní věci obviněného nacházejícího se ve vazbě

Čl. 36

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství od orgánu cizího státu se žádostí o převzetí trestního stíhání rovněž nabídku na převzetí obviněného, který se na území tohoto státu nachází ve vazbě, rozhodne podle čl. 15 o převzetí trestního stíhání a rovněž přezkoumá možnost převzetí obviněného ve vazbě.

(2) Rozhodne-li, že se trestní stíhání přebírá a dospěje-li k závěru, že je také možno obviněného ve vazbě převzít na území České republiky, vyrozumí o svém rozhodnutí a stanovisku k nabídce na převzetí obviněného dožadujícího orgán cizího státu. Současně potvrdí místo a dobu převzetí obviněného, bylo-li to dožadujícím orgánem navrženo, nebo samo místo a dobu s dožadujícím orgánem dohodne.

(3) Současně s podáním podnětu věcně a místně příslušnému nižšímu státnímu zastupitelství k trestnímu stíhání vyrozumí toto státní zastupitelství o předání obviněného ve vazbě orgánům České republiky.

(4) Zároveň požádá krajské státní zastupitelství příslušné podle čl. 38, aby na stanoveném místě a ve stanovené době převzalo od orgánů cizího státu obviněného a předalo ho orgánům Policie České republiky k dodání věcně a místně příslušnému státnímu zastupitelství.

(5) O převzetí obviněného na území České republiky sepíše státní zástupce krajského státního zastupitelství protokol, v němž se uvede zejména

- a) jméno a příjmení, datum narození, zaměstnání, státní příslušnost a známé bydliště obviněného v cizím státě a v České republice, číslo jeho pasu, popřípadě jiného osobního dokladu, jímž je ověřena totožnost obviněného, a kým a kdy byl pas nebo jiný doklad vydán,
- b) údaje o zdravotním stavu obviněného,
- c) údaje o případné nezbytnosti zvýšené ostrahy obviněného při převozu,
- d) údaje o osobních věcech obviněného a jiných věcech a písemnostech, které jsou spolu s ním předávány,
- e) údaj o tom, kdy a kterým orgánem cizího státu byl obviněný propuštěn z vazby,
- f) údaj o tom, kdy a kterým orgánem cizího státu byl obviněný předán orgánům České republiky.

(6) O převzetí obviněného na území České republiky a jeho předání orgánům Policie České republiky vyrozumí krajské státní zastupitelství neprodleně Nejvyšší státní zastupitelství a věcně a místně příslušné státní zastupitelství a předá jim protokol sepsaný podle odstavce 5.

Čl. 37

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství od nižšího státního zastupitelství se žádostí o převzetí trestního stíhání orgánem cizího státu rovněž informaci, že je možné předat na území cizího státu obviněného, který se nachází ve vazbě, přezkoumá takovou žádost podle čl. 28 a rovněž možnost předání obviněného ve vazbě.

(2) Dospěje-li k závěru, že lze trestní stíhání i obviněného do ciziny předat, současně s návrhem podle čl. 31 učiní orgánu cizího státu nabídku na převzetí takové osoby. Zároveň navrhne místo a dobu jejího předání.

(3) Nižšímu státnímu zastupitelství podá zprávu podle čl. 32 odst. 1 a současně je vyrozumí, že učinilo orgánu cizího státu nabídku na předání obviněného ve vazbě.

(4) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrží od orgánu cizího státu zprávu, že se trestní stíhání přebírá a že se rovněž přijímá nabídka na převzetí obviněného ve vazbě, vyrozumí o tom věcně a místně příslušné státní zastupitelství a krajské státní zastupitelství příslušné podle čl. 38.

(5) Věcně a místně příslušné státní zastupitelství zajistí převedení obviněného do vazební věznice, která je v obvodu působnosti krajského státního zastupitelství příslušného podle čl. 38 a nejbližší jeho sídlo. Současně vyhotoví a předá tomuto krajskému státnímu zastupitelství usnesení o propuštění obviněného z vazby s datem odpovídajícím stanovené době předání obviněného orgánům cizího státu.

(6) Krajské státní zastupitelství zajistí dodání obviněného z vazební věznice v obvodu své působnosti na místo a v době stanovené pro předání obviněného orgánům cizího státu.

(7) Státní zástupce krajského státního zastupitelství doručí obviněnému usnesení věcně a místně příslušného státního zastupitelství o propuštění z vazby. Orgánům vězeňské služby doprovázejícím obviněného předá usnesení o propuštění obviněného z vazby a příkaz k jeho propuštění z vazby. Orgánům cizího státu předá usnesení o propuštění z vazby.

(8) O předání obviněného sepíše státní zástupce krajského státního zastupitelství protokol, v němž se uvedou skutečnosti obdobně jako v čl. 36 odst. 5.

(9) O předání obviněného orgánům cizího státu vyrozumí krajské státní zastupitelství neprodleně Nejvyšší státní zastupitelství a věcně a místně příslušné státní zastupitelství a předá jim protokol sepsaný podle odstavce 8.

Čl. 38

(1) Krajskými státními zastupitelstvími příslušnými pro provádění úkonů podle čl. 36 a 37 jsou Krajské státní zastupitelství v Brně pro obviněné předávané do Slovenské republiky, Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové pro obviněné stíhané na území hlavního města Prahy, Středočeského, Jihočeského, Západočeského, Severočeského a Východočeského kraje předávané do Polské republiky a Krajské státní zastupitelství v Ostravě pro obviněné stíhané na území Jihomoravského a Severomoravského kraje předávané do Polské republiky.

(2) Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že žádost o převzetí trestního stíhání podávají orgány cizího státu přímo niž-

ším státním zastupitelstvím nebo že žádosti o převzetí trestního stíhání podávají orgánům cizího státu přímo nižší státní zastupitelství, činí úkony Nejvyššího státního zastupitelství v souvislosti s nabídkou na převzetí a předání obviněného ve vazbě příslušná krajská státní zastupitelství.

Oddíl 5

Právní pomoc

Čl. 39

(1) Postup státních zástupců při dožádání cizozemských orgánů o poskytnutí právní pomoci pro trestní řízení vedené v České republice a při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům pro trestní řízení vedené v cizině vyplývá z příslušné mezinárodní smlouvy upravující právní pomoc ve věcech trestních.

(2) Neplatí-li mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, užijí se přiměřeně i v trestních věcech předpisy platné pro styk s cizinou ve věcech občanskoprávních (§ 384 tr. ř.).

(3) Neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem ani smlouva upravující právní pomoc ve věcech občanskoprávních, nebo neupravuje-li tato smlouva dostatečně konkrétní otázku, lze při dožádání a při poskytování právní pomoci ve věcech trestních vycházet z podmínek dosavadního styku mezi příslušnými orgány České republiky a cizího státu.

Čl. 40

(1) Právní pomoc zahrnuje zejména

- a) výslech obviněného, svědka a poškozeného, jakož i dalších osob, jejichž výpověď má význam pro trestní řízení,
- b) vydání a odnětí věci,
- c) domovní a osobní prohlídku a prohlídku jiných prostor a pozemků,
- d) zadržení a otevření zásilek,
- e) odposlech telefonních hovorů,
- f) opatření znaleckého posudku, včetně vyšetření duševního stavu,
- g) opatření věcných a listinných důkazů,
- h) opatření spisů, písemností a věcí důležitých pro trestní řízení,
- ch) ohledání, včetně prohlídky těla a jiných podobných úkonů a prohlídky a pitvy mrtvol a její exhumace,
- i) zajištění nároku poškozeného,
- j) doručování rozhodnutí, předvolání a jiných písemností důležitých pro trestní řízení.

(2) Dožádat právní pomoc u cizozemských orgánů lze i před zahájením trestního stíhání v České republice, pokud to příslušná mezinárodní smlouva nevylučuje. Použitelnost takto opatřených důkazů v pozdějším trestním stíhání se posoudí podle trestního řádu České republiky (zejména § 160 odst. 4 a § 164 odst. 1 věty druhé tr. ř.).

Postup při dožádání o poskytnutí právní pomoci v cizině

Čl. 41

Žádost o právní pomoc

(1) Dospěje-li státní zástupce, který vykonává dozor v přípravném řízení, sám přípravné řízení koná nebo působí při postupu, který přípravnému řízení předchází, k závěru, že pro toto trestní řízení je nezbytné provést procesní úkon v cizím státě a že byly vyčerpány všechny ostatní možnosti pro objasnění věci, vypracuje žádost o právní pomoc. Nelze-li na základě dosud provedených úkonů Policie České republiky zjistit, které státní zastupitelství je k vypracování žádosti o právní pomoc příslušné a je-li naléhavě třeba o právní pomoc v cizině požádat, žádost vypracuje Nejvyšší státní zastupitelství samo.

(2) Žádost o právní pomoc se adresuje orgánu příslušnému k provedení dožádaných procesních úkonů a jejím obsahem jsou náležitosti uvedené v příslušné mezinárodní smlouvě, jakož i odkaz na tuto smlouvu. Pokud neplatí ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, uvede se v žádosti

- a) odvolání na dosavadní styk příslušných orgánů České republiky a cizího státu při poskytování právní pomoci,
- b) označení státního zastupitelství, které vykonává dozor v přípravném řízení trestním, toto řízení provádí nebo působí při postupu, který přípravnému řízení předchází, a jeho spisová značka, popřípadě takové údaje ohledně Nejvyššího státního zastupitelství, bylo-li postupováno podle odstavce 1 poslední věty.
- c) stručné vyličení skutkového stavu, uvedení kvalifikace podle trestního zákona a uvedení osobních dat obviněného, případně uvedení jeho obhájce,
- d) podrobné a úplné vymezení úkonů, o jejichž provedení se žádá, jakož i uvedení skutečností, které mají být dožádanými úkony objasněny, a odůvodnění nezbytnosti provedení takových úkonů na území cizího státu pro trestní řízení vedené v České republice,
- e) údaje, které mohou provedení dožádaných úkonů usnadnit (osobní data svědků, okolnosti, které mohou přispět k identifikaci nebo vypátrání osob a věcí, poukaz na trestní stíhání vedené orgánem cizího státu v této věci nebo v jiné související věci, apod.).

(3) Je-li poskytnutí právní pomoci zvláště naléhavé, zejména proto, že obviněný se nachází ve vazbě, provedení dožádaných úkonů bylo uloženo soudem, je vedeno trestní řízení proti mladistvému nebo na poskytnutí právní pomoci zásadně závisí další průběh trestního řízení, popřípadě obvinění dalších osob, uvede tyto skutečnosti státní zástupce vždy ve své žádosti a požádá rovněž o její urychlené vyřízení.

(4) Žádá-li státní zástupce právní pomoc pro trestní řízení před zahájením trestního stíhání, uvede tuto skutečnost ve své žádosti spolu s označením osoby, vůči níž směřuje podezření, nebo s poukazem na to, že poskytnutí právní pomoci má vést ke zjištění pachatele.

(5) K žádosti se připojí spisový materiál a fotografická nebo jiná dokumentace, které jsou nezbytné pro provedení dožádaných úkonů, písemnosti, které mají být doručeny, věci důležité pro trestní řízení, apod.

(6) Pro vyhotovení žádosti příslušného úřadu státního zastu-

pitelství o právní pomoc a jejich případných příloh se užije přiměřeně čl. 25 odst. 4 a 5.

(7) Pro pořizování překladu žádosti o právní pomoc a jejich případných příloh se užije přiměřeně čl. 26.

(8) Stejnopis žádosti o právní pomoc se vždy založí do vyšetřovacího spisu.

Čl. 42

Žádost o právní pomoc s přílohami zašle nižší státní zastupitelství Nejvyššímu státnímu zastupitelství s požadavkem předat ji příslušnému orgánu cizího státu.

Čl. 43

(1) Nejvyšší státní zastupitelství žádost a její přílohy přezkoumá z hlediska požadavků vyplývajících z příslušné mezinárodní smlouvy, a neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, z hlediska oboustranně dodržovaných podmínek dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že je třeba z hledisek uvedených v odstavci 1 žádost o právní pomoc nebo její přílohy doplnit nebo opravit, vrátí ji, popřípadě s jejími přílohami se žádostí o doplnění nebo opravu nižšímu státnímu zastupitelství, které žádost předložilo. Pokud je to možné a pro urychlení postupu vhodné, provede Nejvyšší státní zastupitelství vhodným způsobem doplnění nebo opravu žádosti samo.

(3) Má-li Nejvyšší státní zastupitelství jiné připomínky k obsahu a formě žádosti o právní pomoc nebo jejích příloh, postupuje přiměřeně podle odst. 2.

(4) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že jsou splněny požadavky vyplývající z příslušné mezinárodní smlouvy, a neplatí-li ve vztahu mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, požadavky vyplývající z dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci, vyhotoví předkládací zprávu a zašle ji spolu se žádostí nižšího státního zastupitelství a jejími přílohami příslušnému orgánu cizího státu. Pro obsahové a formální náležitosti předkládací zprávy, pořizování překladu, jakož i pro způsob jejího předání orgánu cizího státu platí přiměřeně čl. 31. V případech hodných zvláštního zřetele požádá Nejvyšší státní zastupitelství orgán cizího státu o potvrzení, že žádost o právní pomoc byla doručena, a o sdělení, kdy lze očekávat její vyřízení. O odeslání žádosti do ciziny Nejvyšší státní zastupitelství informuje nižší státní zastupitelství.

(5) Nejvyšší státní zastupitelství vrátí žádost o právní pomoc nižšímu státnímu zastupitelství, pokud ji nelze orgánu cizímu státu předat, neboť jsou zde okolnosti uvedené v čl. 29 odst. 2.

(6) Nejvyšší státní zastupitelství průběžně sleduje vyřízení žádosti o právní pomoc a v případech, kdy je to s ohledem na průběh trestního řízení vedeného v České republice nutné a s ohledem na charakter existujících vztahů s orgány cizího státu možné a účelné, požádá v přiměřené době po odeslání žádosti o právní pomoc příslušný orgán cizího státu o sdělení, kdy lze vyřízení žádosti očekávat, případně jaké překážky vyřízení brání. V případech, kdy je to vhodné, požádá o spolupráci zastupitelský úřad České republiky v cizím státě.

Čl. 44

(1) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrží od dožadovaného orgánu cizího státu spisový materiál k vyřízení žádosti o právní pomoc a popřípadě věci důležité pro trestní řízení vedené v České republice, předá je neprodleně nižšímu státnímu zastupitelství, které o právní pomoc požádalo.

(2) Pokud bylo poskytnutí právní pomoci orgánem cizího státu odmítnuto nebo nebylo žádosti o právní pomoc vyhověno z jiných důvodů, sdělí neprodleně Nejvyšší státní zastupitelství tyto skutečnosti spolu se svým stanoviskem nižšímu státnímu zastupitelství. Zašle mu rovněž spisový materiál, který v této souvislosti od orgánu cizího státu obdrželo, a vrátí mu spisový materiál k dožádání o právní pomoc v cizině.

(3) V souvislosti s postupem podle odstavců 1 a 2 Nejvyšší státní zastupitelství rovněž nižšímu státnímu zastupitelství sdělí, že provedlo doplnění nebo opravy jeho žádosti o právní pomoc nebo odstranilo její nedostatky (čl. 43 odst. 2, 3).

(4) Obdrží-li příslušné nižší státní zastupitelství spisový materiál k vyřízení své žádosti, která byla orgánu cizího státu zaslána Nejvyšším státním zastupitelstvím přímo, sdělí tuto skutečnost Nejvyššímu státnímu zastupitelství a uvede, zda byla právní pomoc poskytnuta v požadovaném rozsahu.

Čl. 45

Použití procesních předpisů České republiky při úkonech v cizině

Orgán cizího státu provádí zásadně procesní úkony k žádosti o právní pomoc podle práva svého státu. Pokud je pro trestní řízení vedené v České republice třeba, aby byl dožádaný úkon proveden v cizině též v souladu s požadavky trestního řádu, uvede příslušné státní zastupitelství tento požadavek s odůvodněním nezbytnosti takového postupu pro trestní řízení vedené v České republice ve své žádosti o právní pomoc.

Čl. 46

Přítomnost zástupce orgánů České republiky při úkonech v cizině

(1) Vyžadují-li to složitost trestního řízení vedeného v České republice nebo složitost úkonu, o jehož provedení v cizím státě se žádá, a jeho význam pro trestní řízení vedené v České republice, požádá příslušné státní zastupitelství ve své žádosti o právní pomoc orgán cizího státu o souhlas s přítomností příslušného státního zástupce, vyšetřovatele, popřípadě jiné povolané osoby, zejména obhájce obviněného, při úkonech právní pomoci v dožádaném státě. Dále v žádosti příslušné státní zastupitelství požádá, aby udělení souhlasu bylo sděleno spolu s uvedením data a místa konání dožadovaného úkonu dožadujícímu státnímu zastupitelství, popřípadě Nejvyššímu státnímu zastupitelství. Má-li dožadující státní zastupitelství zvláštní požadavek na datum konání úkonu, například z důvodu nezbytnosti, aby si osoby, jichž se provedení úkonu týká, mohly opatřit si vízum ke vstupu do dožadovaného státu, uvede tuto skutečnost rovněž ve své žádosti o právní pomoc.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství takový požadavek nižšího

státního zastupitelství přezkoumá, a shledá-li ho v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, nebo neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva, v souladu s podmínkami vyplývajícími z dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci, sdělí tento požadavek rovněž ve své předkládací zprávě příslušnému orgánu cizího státu. Nejvyšší státní zastupitelství zároveň požádá, aby v případě, že účast shora uvedených osob u dožádaného úkonu nebude povolena, byla tato skutečnost příslušným orgánem cizího státu výslovně potvrzena. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství neshledá tento požadavek nižšího státního zastupitelství v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, a neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem mezinárodní smlouva, v souladu s podmínkami vyplývajícími z dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci, vrátí žádost o právní pomoc, popřípadě s připojenými přílohami nižšímu státnímu zastupitelství se svým stanoviskem a žádostí takový požadavek ze žádosti o právní pomoc vypustit. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství neshledá tento požadavek v žádosti o právní pomoc dostatečně odůvodněným, vrátí tuto žádost popřípadě s připojenými přílohami nižšímu státnímu zastupitelství se žádostí požadavek řádně odůvodnit.

(3) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství obdrží od dožádaného orgánu cizího státu povolení k přítomnosti úředních a jiných osob z České republiky při úkonech právní pomoci v tomto státě a zprávu o datu a místě konání dožádaných procesních úkonů, vyrozumí neprodleně nižší státní zastupitelství, které o povolení žádalo. Toto státní zastupitelství rovněž vyrozumí, jestliže takové povolení bylo odmítnuto a předá mu originál nebo ověřenou kopii takového sdělení orgánu cizího státu k založení do vyšetřovacího spisu.

(4) Státní zástupce, vyšetřovatel a další povolané osoby se účastní provádění dožádaných úkonů v cizině jako pozorovatelé a poradci orgánů dožádaného státu, které poskytují právní pomoc. Nemohou zasahovat do prováděného úkonu, ale v případě potřeby požádají orgán cizího státu, který právní pomoc poskytuje, o zaměření takového úkonu ke známým či nově zjištěným skutečnostem, o položení dalších otázek vyslychané osobě, o provedení doplňujících skutkových zjištění obstaráním dalšího spisového materiálu, apod.

(5) Pokud neovládají státní zástupce, vyšetřovatel nebo další povolaná osoba, kteří se účastní provádění dožádaných úkonů v cizině, jazyk, v němž se dožádaný úkon v cizím státě provádí, zabezpečí si sami ve své kompetenci, aby byli při takové účasti na dožádaných úkonech doprovázeni tlumočníkem.

(6) Jsou-li dožádané orgány cizího státu ochotny příslušnému státnímu zástupci nebo vyšetřovateli ihned předat protokoly o dožádaných úkonech, jakož i další písemnosti a věci důležité pro trestní řízení vedené v České republice, státní zástupce nebo vyšetřovatel je převezme. O této skutečnosti nižší státní zastupitelství vyrozumí Nejvyšší státní zastupitelství.

Čl. 47

Doručování v cizině

(1) Žádá-li příslušné státní zastupitelství cestou právní pomoci v cizině o doručení svého rozhodnutí či jiné své písemnosti, nebo o doručení rozhodnutí nebo jiné písemnosti jiného

orgánu činného v přípravném řízení, zváží, zda pro účely trestního řízení vedeného v České republice postačí forma a způsob doručení, jak ho provede dožádaný orgán podle příslušné mezinárodní smlouvy, popřípadě práva cizího státu. Pokud dospěje k závěru, že s ohledem na povahu doručovaného rozhodnutí nebo písemnosti a právní důsledky s doručením spojené, je třeba požádat o doručení rozhodnutí podle požadavků trestního řádu (doručení do vlastních rukou a vyloučení uložení doručované zásilky u poštovního úřadu, protokolární předání rozhodnutí nebo jiné písemnosti adresátu a zjištění jeho stanoviska k obsahu doručovaného rozhodnutí nebo jiné písemnosti, popřípadě k opravnému prostředku apod.), a je-li takový požadavek v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, vyjádří ho s odůvodněním nezbytnosti dožádaného postupu v žádosti o právní pomoc.

(2) Doručované rozhodnutí nebo jiná písemnost musí být opatřeny překladem obdobně jako žádost o právní pomoc (čl. 41 odst. 5). Pokud příslušná mezinárodní smlouva nevyžaduje, aby doručovaná písemnost byla opatřena překladem, ale stanoví, že adresát může převzetí takové písemnosti neopatřené překladem do jeho mateřského jazyka odmítnout, zváží státní zastupitelství, který o právní pomoc žádá, tuto možnost a v návaznosti na to s ohledem na význam doručení rozhodne o opatření překladu.

(3) Občanům České republiky, kteří se zdržují v cizině, se rozhodnutí a jiné písemnosti státního zastupitelství, jakož i dalších orgánů činných v přípravném řízení doručují prostřednictvím příslušného zastupitelského úřadu České republiky v cizím státě. Občanům cizího státu mohou být na území cizího státu přímo doručována uvedená rozhodnutí a další písemnosti, jestliže to umožňuje mezinárodní smlouva, nebo neplatí-li zde taková smlouva, jestliže to umožňují podmínky styku oboustranně dodržované příslušnými orgány České republiky a cizího státu.

(4) Předvolání osob k úkonům do České republiky, popřípadě jiné písemnosti, o jejichž doručení v cizině se žádá, nesmějí obsahovat pohružku sankcí za nedostavení se k úkonu včetně předvedení.

Čl. 48

Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu

Pokud z mezinárodní smlouvy vyplývá, že žádosti o právní pomoc podávají příslušným orgánům cizího státu přímo nižší státní zastupitelství, užijí se pro jejich postup přiměřeně čl. 41, 43, 45 až 47.

Postup při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům

Čl. 49

Při poskytování právní pomoci cizozemským orgánům je třeba, aby státní zástupci zajistili

a) aby dožádané procesní úkony byly provedeny přesně, úplně a rychle,

b) aby protokoly a jiné dokumenty předávané jako vyřízení žádosti o právní pomoc měly bezvadnou vnější úpravu a for-

mální náležitosti, zejména byly opatřeny kulatým úředním razítkem, sešity, očíslovány a zapsány do připojeného spisového přehledu,

c) aby protokoly a jiné dokumenty byly předloženy cizozemským orgánům v požadovaném počtu vyhotovení.

Čl. 50

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství žádost cizozemského orgánu o právní pomoc pro trestní řízení vedené v cizině, přezkoumá ji z hlediska jejího souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, a neplatí-li mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, z hlediska oboustranně dodržovaných podmínek dosavadního styku mezi příslušnými orgány při poskytování právní pomoci a z hlediska procesních předpisů České republiky.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že poskytnutí právní pomoci orgány České republiky musí být odmítnuto, vyhotoví své stanovisko s odůvodněním odmítnutí, zejména s odvoláním na příslušné ustanovení mezinárodní smlouvy a poukazem na procesní předpisy České republiky, a zašle je orgánu cizího státu, který žádost o právní pomoc podal, a vrátí mu popřípadě přiložený spisový materiál.

(3) Zjistí-li Nejvyšší státní zastupitelství, že státní zastupitelství popřípadě jiné orgány přípravného řízení trestního nejsou k poskytnutí právní pomoci k žádosti cizozemského orgánu příslušné, předá takovou žádost jinému příslušnému orgánu v České republice. Má-li být taková žádost o právní pomoc k vyřízení předána soudu, učiní tak Nejvyšší státní zastupitelství prostřednictvím mezinárodněprávního odboru Ministerstva spravedlnosti.

(4) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že nejsou dány důvody k odmítnutí právní pomoci podle odstavce 2 a že pro poskytnutí právní pomoci je příslušné státní zastupitelství, předá žádost cizozemského orgánu příslušnému nižšímu státnímu zastupitelství k provedení dožádaných úkonů.

Pokud je to ze zvláštních důvodů nutné nebo vhodné, předá Nejvyšší státní zastupitelství tuto žádost k provedení dožádaných úkonů přímo vyšetřovateli, který je příslušný ke konání vyšetřování na území České republiky.

(5) Nelze-li při postupu podle odstavce 4 zjistit, které státní zastupitelství nebo který vyšetřovatel jsou příslušní k provedení dožádaných úkonů, vyřídí žádost o právní pomoc přímo Nejvyšší státní zastupitelství, které v takovém případě může požádat o součinnost Úřad vyšetřování pro ČR Policie ČR nebo Policejní prezídium Policie ČR, pokud to podle povahy dožádaného úkonu přichází v úvahu.

(6) Nejvyšší státní zastupitelství sleduje vyřizování žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc příslušným státním zastupitelstvím nebo vyšetřovatelem tak, aby byly splněny závazky, které vyplývají pro Českou republiku z příslušné mezinárodní smlouvy, a neplatí-li ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem taková smlouva, z oboustranně dodržovaných podmínek poskytování právní pomoci. Za tím účelem vyžaduje od nižšího státního zastupitelství, popřípadě od vyšetřovatele, jimž žádost o právní pomoc předalo, podání informace o stavu vyřizování žádosti o právní pomoc, pokud žádost o právní pomoc nebylo vyhověno v přiměřené době.

Čl. 51

(1) Poté, co příslušné státní zastupitelství nebo vyšetřovatel provedou dožádané úkony, předají veškerý shromážděný spisový materiál, jakož i věci důležité pro trestní řízení vedené orgánem cizího státu Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

(2) Poté, co Nejvyšší státní zastupitelství od nižšího státního zastupitelství nebo vyšetřovatele obdrží jako vyřízení žádosti orgánu cizího státu o právní pomoc shromážděné písemnosti, přezkoumá je z hlediska splnění podmínek příslušné mezinárodní smlouvy, popřípadě z hlediska oboustranně dodržovaných podmínek poskytování právní pomoci, jakož i z hledisek uvedených v čl. 49.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že žádost cizozemského orgánu o právní pomoc bylo na území České republiky řádně vyhověno, zašle spisový materiál a věci důležité pro trestní stíhání v cizině cizozemskému orgánu, od něhož žádost o právní pomoc obdrželo.

(4) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že je třeba právní pomoc doplnit, např. provedením dalších procesních úkonů nebo doplněním úkonů již provedených, vrátí žádost cizozemského orgánu příslušnému nižšímu státnímu zastupitelství nebo vyšetřovateli se žádostí o její doplnění. Pro další postup platí přiměřeně čl. 51 odst. 1 až 3.

(5) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství od nižšího úřadu státního zastupitelství nebo vyšetřovatele, kterým byla žádost o právní pomoc předána, zprávu, že žádosti nelze z vážných důvodů vyhovět, např. jestliže svědek zemřel nebo se zdržuje na neznámém místě, jestliže spisový materiál, o jehož předání se žádá, je třeba pro trestní řízení probíhající v České republice, jestliže věcný nebo listinný důkaz nebyl nalezen nebo byl zničen, vyzoomí o takové překážce poskytnutí právní pomoci orgán cizího státu, který mu žádost o právní pomoc předal.

(6) Je-li to vhodné nebo pro urychlení postupu či z jiného důvodu nutné, mohou být písemnosti k vyřízení žádosti o právní pomoc, jakož i věci důležité pro trestní řízení vedené v cizině předány orgánu cizího státu přímo nižším státním zastupitelstvím nebo vyšetřovatelem provádějícím dožádané úkony. Pokud Nejvyšší státní zastupitelství samo takový požadavek nižšímu státnímu zastupitelství nebo vyšetřovateli nepředalo, vyzoomí nižší státní zastupitelství nebo vyšetřovatel Nejvyšší státní zastupitelství o tomto svém úmyslu, popřípadě o takovém dodatečném požadavku orgánu cizího státu, který obdrželi přímo. Nejvyšší státní zastupitelství vhodným způsobem přezkoumá splnění podmínek uvedených v odstavci 2 a své stanovisko k takovému postupu neprodleně sdělí nižšímu státnímu zastupitelství nebo vyšetřovateli.

(7) Vyřizovalo-li žádost o právní pomoc přímo Nejvyšší státní zastupitelství (čl. 50 odst. 5), postupuje se přiměřeně podle odstavců 2 až 6.

Čl. 52

Použití procesních předpisů cizího státu při úkonech v České republice

(1) Při poskytování právní pomoci postupují příslušní státní zástupci a vyšetřovatelé, popřípadě za podmínek čl. 50 odst. 4

Nejvyšší státní zastupitelství, podle procesních předpisů České republiky. Přitom jsou povinni vždy zajistit i právo obviněného na obhajobu, zejména jsou-li dány důvody nutné obhajoby (§ 36 tr. ř.).

(2) Byla-li podána žádost o provedení úkonu též podle požadavků procesního práva cizího státu, Nejvyšší státní zastupitelství ji přezkoumá z hlediska podmínek příslušné mezinárodní smlouvy, popřípadě z hlediska právního řádu České republiky.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že takové žádosti lze vyhovět, sdělí toto stanovisko příslušnému nižšímu státnímu zastupitelství nebo vyšetřovateli, kteří takový požadavek cizozemského orgánu při poskytování právní pomoci uskuteční nebo takto postupuje, pokud vyřizuje žádost o právní pomoc samo.

(4) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že takovému požadavku cizozemského orgánu nelze vyhovět, sdělí to neprodleně cizozemskému orgánu, který mu takový požadavek předložil, se žádostí o stanovisko pro další postup orgánů České republiky. Po doručení tohoto stanoviska popřípadě koná další opatření k poskytnutí právní pomoci.

Čl. 53

Přítomnost zástupce cizího státu při úkonech v České republice

(1) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství spolu se žádostí orgánů cizího státu o právní pomoc rovněž požadavek, aby se úřední či jiné povolané osoby tohoto státu mohly účastnit provádění dožádaných procesních úkonů v České republice, přezkoumá tento požadavek z hlediska podmínek příslušné mezinárodní smlouvy, popřípadě z hlediska právního řádu České republiky.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že nic nebrání takové účasti uvedených osob cizího státu, požádá příslušné nižší státní zastupitelství nebo příslušného vyšetřovatele, kterým žádost o právní pomoc předává, o organizačně technické zabezpečení přítomnosti těchto osob při dožádaných úkonech. Termín a místo provedení dožádaných úkonů sdělí cizozemskému orgánu, který takovou žádost předložil, nebo osobám, které se mají provedení úkonu v České republice účastnit, Nejvyšší státní zastupitelství nebo příslušné státní zastupitelství nebo příslušný vyšetřovatel.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že takové žádosti nelze vyhovět, sdělí své stanovisko s odůvodněním cizozemskému orgánu, který žádost předložil, a požádá ho o sdělení, zda mají být dožádané úkony na území České republiky provedeny bez přítomnosti úředních osob cizího státu. Poté, co obdrží toho sdělení, popřípadě koná další opatření k poskytnutí právní pomoci.

Čl. 54

(1) Obdrží-li žádost cizozemského orgánu o právní pomoc nebo žádost tohoto orgánu o povolení účasti úředních a jiných povolaných osob při dožádaných úkonech přímo nižší státní zastupitelství, ačkoli podle příslušné mezinárodní smlouvy

musejí být takové žádosti předkládány Nejvyššímu státnímu zastupitelství, vyzoomí nižší státní zastupitelství ihned Nejvyšší státní zastupitelství a požádá ho o stanovisko.

(2) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že je třeba poskytnutí právní pomoci odmítnout nebo že nelze žádosti o účast úředních a jiných povolaných osob cizího státu při dožádaných procesních úkonech vyhovět, sdělí ihned toto stanovisko nižšímu státnímu zastupitelství a požádá ho o okamžité předání spisového materiálu. Poté postupuje obdobně podle čl. 50 odst. 2 a čl. 53 odst. 3.

(3) Dospěje-li Nejvyšší státní zastupitelství k závěru, že jsou dány podmínky pro poskytnutí právní pomoci a že žádosti o účast úředních a jiných povolaných osob cizího státu při dožádaných úkonech v České republice lze vyhovět, sdělí ihned své stanovisko nižšímu státnímu zastupitelství se žádostí o zabezpečení dalšího postupu.

(4) Obdrží-li přímo nižší státní zastupitelství žádost cizozemského orgánu o provedení dožádaného úkonu na území České republiky též podle procesního práva cizího státu (čl. 52), postupuje se přiměřeně podle odstavců 1 až 3.

(5) Obdrží-li žádosti uvedené v odstavcích 1 a 4 přímo nižší státní zastupitelství, které se však necítí být k poskytnutí právní pomoci příslušné, nebo má jiné výhrady k dožádané právní pomoci, předá tyto žádosti, včetně přiloženého spisového materiálu spolu se svým stanoviskem Nejvyššímu státnímu zastupitelství, které zabezpečí další postup.

(6) Obdrží-li Nejvyšší státní zastupitelství zprávu vyšetřovatele, že mu byla přímo doručena žádost uvedená v odstavcích 1 a 4, postupuje se obdobně jako podle odstavců 2 a 3. Pokud se vyšetřovatel nepovažuje za příslušného k poskytnutí právní pomoci a předá tuto žádost, včetně přiloženého spisového materiálu se stanoviskem Nejvyššímu státnímu zastupitelství, zabezpečí Nejvyšší státní zastupitelství další postup.

Čl. 55

Doručování

(1) Žádosti cizozemského orgánu o právní pomoc doručení jeho písemností vyhoví příslušné státní zastupitelství v souladu s požadavky příslušné mezinárodní smlouvy. Pokud ve vztazích mezi Českou republikou a cizím státem neplatí mezinárodní smlouva, příslušné státní zastupitelství postupuje podle trestního řádu, přičemž jde-li o doručení procesního rozhodnutí, předvolání k jednání orgánu trestního řízení cizího státu anebo jiné písemnosti srovnatelné závažnosti, předá toto státní zastupitelství písemnost adresátu protokolárně. V protokolu se uvede, kdy, kde a komu byla písemnost předána a popřípadě jaké je stanovisko příjemce k obsahu písemnosti nebo opravnému prostředku. Protokol musí splňovat formální a obsahové požadavky kladené na písemnosti předávané do ciziny.

(2) Protokol o doručení písemnosti a jiné doručné doklady se předají Nejvyššímu státnímu zastupitelství. Pokud z důvodu urychlení postupu nebo vhodnosti hodlá nižší státní zastupitelství předat tyto materiály přímo cizozemskému orgánu, který o právní pomoc žádal, postupuje přiměřeně podle čl. 51 odst. 6.

Čl. 56**Přímý styk nižších státních zastupitelství s orgány cizího státu**

Pokud z mezinárodní smlouvy, vyplývá, že žádosti o právní pomoc podávají příslušné orgány cizího státu přímo nižším státním zastupitelstvím, užívají se pro jejich postup přiměřeně čl. 49 až 55.

Oddíl 6**Řízení o uznání rozhodnutí a o výkonu rozsudku cizozemských soudů****Čl. 57**

(1) V řízení Nejvyššího soudu o uznání rozhodnutí cizozemského soudu na území České republiky podle § 384a tr. ř. přednese stanovisko nejvyššího státního zástupce státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Veřejného zasedání příslušného soudu k rozhodnutí o výkonu rozsudku cizozemského soudu na území České republiky podle § 384d tr. ř. se účastní státní zástupce příslušného státního zastupitelství.

Oddíl 7**Styk s cizozemskými konzulárními úřady****Čl. 58**

(1) Postup státních zástupců při styku s cizozemskými konzulárními úřady v České republice v trestních věcech týkajících se občanů cizích států vyplývá z příslušných smluv o konzulárních stycích, kterými je Česká republika vázána.

(2) V rámci styku s cizozemskými konzulárními úřady příslušní státní zástupci zejména

- a) udělují předchozí písemný souhlas s konzulárními návštěvami u obviněných občanů cizího státu, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání (část II, oddíl 4),
- b) podávají k žádosti konzulárního úřadu informace o stavu přípravného řízení vedeného proti občanu cizího státu nebo přípravného řízení, v němž jako poškozený vystupuje občan cizího státu,
- c) předávají konzulárnímu úřadu osobní věci občanů cizího státu, proti kterým je vedeno přípravné řízení nebo kteří byli poškozeni trestnou činností jiných osob, pokud se takové věci nacházejí u státního zastupitelství a nejsou již dále třeba jako věci důležité pro trestní řízení ve smyslu § 78 tr. ř.

(3) Veškeré písemnosti státních zástupců, které jsou předávány cizozemským konzulárním úřadům, musejí vyhovovat po obsahové a formální stránce požadavkům kladeným na písemnosti předávané do ciziny a veškerý styk státních zastupitelství s cizozemskými konzulárními úřady musí vycházet z zásad zdvořilosti ve vztazích mezi orgány dvou států.

Čl. 59

(1) Státní zástupci nižších státních zastupitelství se s cizozemskými konzulárními úřady stýkají prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství, pokud z mezinárodních smluv nebo oboustranně dodržované praxe nevyplývá, že se státní zástupci nižších státních zastupitelství stýkají s konzulárními úřady cizích států přímo.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství se s konzulárními úřady stýká prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí, pokud z mezinárodních smluv nebo oboustranně dodržované praxe nevyplývá, že se Nejvyšší státní zastupitelství s těmito úřady stýká přímo.

Čl. 60

(1) Má-li státní zástupce nižšího státního zastupitelství pochybnosti o formě styku s cizozemským konzulárním úřadem, vyžádá si stanovisko Nejvyššího státního zastupitelství.

(2) Nejvyšší státní zastupitelství obstará neprodleně cestou Ministerstva zahraničních věcí nebo přímo konzultací s příslušným konzulárním úřadem informaci nezbytnou pro rozhodnutí o formě styku a sdělí ji nižšímu státnímu zastupitelství.

Čl. 61

Zprávu o stavu přípravného řízení vedeného proti občanu cizího státu, jakož i zprávu o stavu přípravného řízení, v němž jako poškozený vystupuje občan cizího státu, podává k žádosti konzulárního úřadu příslušný státní zástupce, který vykonává dozor nad přípravným řízením nebo který sám toto řízení vede. Státní zástupce odepře podání informace v konkrétní věci, v níž nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, pokud by taková informace byla v rozporu s ustanovením § 8a odst. 1 věty druhé tr. ř.

Část druhá**Trestní stíhání cizinců****Oddíly 1 až 3**

Vypuštěny.

Oddíl 4**Povolování konzulárních návštěv v přípravném řízení****Čl. 68**

(1) Konzulární návštěva obviněného občana cizího státu, u kterého je v průběhu přípravného řízení důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,^{1a)} se může uskutečnit jen s předchozím písemným souhlasem státního zástupce.

(2) Písemný souhlas s konzulární návštěvou podle odstavce

^{1a)} § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

I udělí na žádost obviněného občana cizího státu nebo na žádost konzulárního úředníka státní zástupce, který vykonává v dané věci dozor nad přípravným řízením, nebo který sám toto řízení vede; před svým rozhodnutím projedná státní zástupce žádost o souhlas s konzulární návštěvou s vyšetřovatelem. Písemný souhlas s konzulární návštěvou, v němž uvede i termín a místo jejího konání, státní zástupce zašle obviněnému občanovi cizího státu a příslušnému konzulárnímu úřadu; současně s udělením souhlasu si státní zástupce může vyhradit svoji přítomnost při konzulární návštěvě.

(3) Souhlas udělený státním zástupcem nenahrazuje stanovení podmínek návštěvy podle zvláštního zákona.^{1b)}

Čl. 69

(1) Státní zástupce, který si vyhradil svoji přítomnost při konzulární návštěvě, dohlíží na její průběh buď osobně, nebo tím pověří jiného státního zástupce.

(2) Státní zástupce, který je přítomen konzulární návštěvě, dbá na to, aby její průběh ani ve svých důsledcích neztěžoval orgánům činným v trestním řízení plnění jejich zákonných povinností a nebránil splnění úkolů trestního řízení.^{1c)} Před rozhovorem konzulárního úředníka s obviněným státní zástupce oba vhodným způsobem upozorní, že rozhovor se může týkat jen osobních poměrů obviněného, jeho zdravotního stavu, styku s rodinou, osobních potřeb a zajištění obhajoby obviněného; rovněž je státní zástupce upozorní, že předmětem rozhovoru nesmějí být záležitosti bezprostředně se týkající skutku, pro který je obviněný trestně stíhán.

(3) Délku konzulární návštěvy stanoví státní zástupce v dohodě s konzulárním úředníkem; přítom respektuje zákonnou úpravu návštěv obviněných.^{1d)} Jestliže však při rozhovoru konzulárního úředníka obviněným nejsou dodržovány podmínky dle odstavce 2 nebo jestliže průběh konzulární návštěvy jiným způsobem brání řádnému plnění zákonných povinností orgánů činných v trestním řízení nebo splnění úkolů tohoto řízení, státní zástupce konzulární návštěvu přiměřeným způsobem předčasně ukončí.

(4) Má-li být rozhovor mezi konzulárním úředníkem a obviněným veden v jazyku, který státní zástupce neovládá, dohlíží státní zástupce na průběh konzulární návštěvy v přítomnosti vhodné osoby, znalé příslušného cizího jazyka. Účast této osoby při konzulární návštěvě si státní zástupce předem zajistí.

(5) Státní zástupce nemůže sám povolit předání balíčku obviněnému. Je-li současně se žádostí o souhlas s konzulární návštěvou požádáno o souhlas s předáním balíčku obviněnému, uvědomí státní zástupce o této žádosti ředitele vazební věznice.

(6) Obdrží-li státní zástupce žádost o souhlas s konzulární návštěvou poté, co již byla podána obžaloba, postoupí žádost příslušnému soudu a žadatele o tom uvědomí.

Čl. 70

Pro styk státních zástupců s cizozemskými konzulárními úřady při udělování souhlasu s konzulárními návštěvami platí

obdobně čl. 59.

Oddíl 5

Předávání korespondence občanů cizích států ve vazbě konzulárnímu úřadu

Čl. 71

Ohledně dopisů, jimiž se občan cizího státu ve vazbě obrací na konzulární úřad a které byly předány příslušnému státnímu zastupitelství, se postupuje v souladu se zákonem č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby.²⁾

Čl. 72

Pro styk státních zástupců s cizozemskými konzulárními úřady při předávání korespondence občanů cizích států ve vazbě konzulárnímu úřadu se užije přiměřeně čl. 59.

Část třetí

Závěrečná ustanovení

Čl. 73

Pro postup státních zástupců v právním styku s cizinou v jiných věcech v působnosti státního zastupitelství se užije přiměřeně část I, oddíl 5.

Čl. 74

Tento pokyn nabývá účinnosti dnem 24. února 1994.

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 4/1995 ze dne 27. června 1995, jímž se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, nabyl účinnosti dnem 1. července 1995.

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/1997 ze dne 19. prosince 1997, jímž se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, nabyl účinnosti dne 1. ledna 1998.

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 5/2000 ze dne 10. dubna 2000, kterým se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, nabyl účinnosti dne 1. května 2000.

Pokyn obecné povahy nejvyššího státního zástupce poř. č. 1/2001 ze dne 25. května 2001, kterým se mění a doplňuje pokyn obecné povahy nejvyššího zástupce poř. č. 3/1994 ze dne 23. února 1994, nabyl účinnosti dne 1. června 2001.

Nejvyšší státní zástupkyně:

z pověření JUDr. Bohumíra **Kopecná** v. r.
náměstkyně nejvyššího státního zástupce

^{1b)} § 14 odst. 2 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} § 1 zákona č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} § 14 odst. 1 a 5 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 13 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů.

25**Sdělení****Informace o výši diskontní sazby stanovené****Českou národní bankou**

(min. sprav. č. j. 343/01-L)

V souvislosti s ustanovením § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, se sděluje, že diskontní saz-

ba, která dosud činila 5 procent, byla Českou národní bankou snížena s účinností od 23. února 2001 na 4 procenta.

26**Sdělení****Informace o výši diskontní sazby stanovené****Českou národní bankou**

(min. sprav. č. j. 343/01-L)

V souvislosti s ustanovením § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, se sděluje, že diskontní saz-

ba, která dosud činila 4 procenta, byla Českou národní bankou zvýšena s účinností od 27. července 2001 na 4,25 procenta.

Vydavatel: Ministerstvo spravedlnosti České republiky - **Vychází** podle potřeby pro vnitřní potřebu justice - **Redakce:** Výšehradská 16, 128 10 Praha 2, telefon (02) 2199 7366, e-mail: ol@msp.justice.cz - **Objednávky** tamtéž - **Roční předplatné** je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh. Pro rok 2001 činí záloha 250,- Kč - **Sazba, tisk a distribuce:** Vydavatelství BALZÁM, Prvomájová 1356/10, Praha 5, telefon/fax (02) 5781 1013, e-mail: balzam@volny.cz - **Podávání novinových zásilek povoleno:** Českou poštou, s. p. odštěpný závod Střední Čechy č.j.: NOV-6565/00-P1 ze dne 9. 2. 2000.